

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 1–4 (1271–1274) e-mail:kneu_press@ukr.net Лютий 2009 р.

Свято

Актуально

NEWS про вуз

Офіціоз

Цікаво

Офіціоз

Монографія

Консультує

психолог

Історичні

розвідки

Правовий

лікнеп

Історичні

цікавини

Ювіляри

Вітаємо

Ось і сесія скінчилась...

Все. Нарешті, сталося, — минув останній іспит, й тепер на деякий час можна розслабитись.

Але ще довго зі здриганням згадуватимеш сесійні баталії, такі звичайні справи як – мандраж, тремтіння у колінах напередодні іспиту.

Екзаменаційний марафон за

перевіркою на виносливість, самопрезентацією, загартуванням волі. Але те солодке відчуття задоволеності, переваги над собою, що приходить, коли вже все скінчилось, свідчить про доцільність пережитого. Це ті ж вагонь, вода та мідні труби, через котрі доводиться проходити постійно, але без них зникає відчуття повноти життя.

визначенням розрахований на людей зі сталевими нервами й глибокими знаннями. А що робити тим, кому в цьому відношенні не дуже пощастило? Відомо що, — зробити домашні заготовки, а простіше “шпорити”. Хоча вміння вдало “пришпорити” екзамен теж є тонкою справою. Будь-який іспит стає для студента своєрідною

Ось чому навчитись боротись важливіше, ніж

отримати блискучий результат, незважаючи на те, що перед цим доведеться пережити не дуже приємні моменти.

Але все це вже сталося. Зимову сесію складено.

Свято!

Захисників Вітчизни пам'ятаємо і шануємо

23 лютого – день, коли за багаторічною традицією відзначалося свято Радянської Армії та Військово-Морського флоту. А фактично – свято всіх чоловіків.

Але часи давно змінилися. Після розпаду Радянського Союзу в Україні розпочалися державотворчі процеси, в тому числі й будівництво її Збройних сил, днем народження яких була призначена інша дата. Але це не означає, що минуле безслідно зникло з народної пам'яті. Пов'язані з ним дати символізують те, заради чого боролися і проливали кров попередні покоління. Їх подвиги назавжди увійшли в історію.

Тож 23 лютого український народ, воїни Збройних сил держави відзначають День захисника Вітчизни, правовою основою якого є відповідний Указ Президента України.

У цей день народ шанує своїх захисників, ветеранів Збройних сил.

Сучасні покоління захисників гідно продовжують кращі традиції ратників Київської Русі, запорізьких козаків і героїв Великої Вітчизняної війни, надійно стоять на захисті суверенітету, територіальної цілісності і незалежності України.

Тому День захисника Вітчизни – це свято не тільки нинішніх військовослужбовців, але й ветеранів військової служби.

Вітаємо всіх ветеранів, всіх сьогодинішніх і майбутніх захисників Вітчизни зі святом та бажаємо їм та їхнім сім'ям щастя, міцного здоров'я, здійснення мрій та задухів, добробуту та благополуччя.

Рада ветеранів КНЕУ імені Вадима Гетьмана.

ПРОФ.СОН

ОФІСНОЗ

КНЕУ та Філіппс-Університет – партнери

Учасники переговорів про співпрацю: професор В. Хлівний, професор О. Терещенко, професор Х. Ціммерман, професор А. Павленко, професор Ф. Нінхауз, професор Ш. Діркес, М. Рот (Roth werke GmbH), П. Кінле.

Наприкінці січня пройшов візит делегації КНЕУ на чолі з ректором, професором Павленко А.Ф. до Філіппс-Університету м. Марбург (Німеччина). Цей вуз є одним з найстаріших навчальних закладів Європи. Філіппс-Університет заснований у 1527 р. і вважається першим протестантським університетом. За результатами візиту була підписана рамкова Угода про співробіт-

ництво у галузі освіти та науки між обома університетами. Угода має на меті зближення не лише двох академічних закладів, а й обидвох країн, які і так тісно пов'язані з огляду на їх історичний розвиток. На основі свого історичного та академічного значення та усвідомлення інтернаціоналізму у сфері науки та освіти, обидва заклади прагнуть зробити вклад у розвиток науки,

що підніме статус обох університетів у світі.

Президент Філіппс-Університету професор В. Нінхауз та ректор Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана професор А. Павленко домовилися всебічно підтримувати співробітництво в галузі організації обміну студентами, викладачами, аспірантами, докторантами. У процесі дискусії між деканом фінансово-економічного факультету КНЕУ професором В. Хлівним та деканом економічного факультету Філіппс-Університету професором Ш. Діркесом окреслено основні напрямки партнерської діяльності між факультетами.

Згідно з домовленістю, особливе місце у процесі співробітництва займатиме спільна науково-дослідна робота науковців обох університетів, зокрема, у напрямку створення спільних наукових шкіл. Керівники університетів домовилися про координацію роботи щодо впровадження основних елементів Болонської Угоди, а також щодо узгодження навчальних планів з підготовки бакалаврів та магістрів.

Пріоритетною галуззю співробітництва визначено розвиток фінан-

сового контролінгу в КНЕУ та в Україні в цілому. За участю провідних науковців обох університетів у квітні 2008р. у стінах КНЕУ був успішно проведений міжнародний симпозиум з контролінгу. Враховуючи позитивний науково-практичний ефект симпозиуму, сторони домовилися про продовження спільної діяльності у напрямку організації спільних наукових форумів. Відповідальним за підтримку наукових контактів між університетами визначено професора О. Терещенка, який був ініціатором посилення науково-практичної співпраці між університетами.

Досягнута також домовленість про підтримку заходів у рамках ре-

алізації угоди про кооперацію з боку бізнесових кіл Німеччини. Особливу зацікавленість у підтримці співпраці виявив власник міжнародної компанії з виробництва альтернативних видів енергії „Roth Werke GmbH” Манфред Рот. Бізнесмен підтвердив готовність надавати місця практики для українських студентів, матеріали для написання дипломних робіт, надавати фінансову підтримку реалізації спільних наукових проектів з розвитку фінансового контролінгу.

О. О. ТЕРЕЩЕНКО,
професор кафедри
фінанси підприємств.

News про вуз

КНЕУ – МДТУ «МАМІ», або Москва гостинно зустрічає друзів!

Не так давно делегація у складі голів профкомів найкращих московських вузів, приїхавши до Києва з метою перейняти досвід громадської роботи українських колег, відвідала й стіни КНЕУ, де наш профактив гостинно прийняв своїх друзів.

Наступна зустріч не змусила себе довго чекати. І ось 18 грудня 2008 року кращі активісти на чолі з головою ППОСА КНЕУ імені Вадима Гетьмана Ольгою Чабанюк вирушили з дружнім (відповідним) візитом до Москви.

З перших хвилин перебування в столиці враження нас переповняли. Гостинність колег, незвичність московських вулиць, відчуття приналежності до сторінок історії – це все робило наше перебування вдвічі приємнішим. Наші колеги познайомили нас зі своїм університетом: розповіли про його історію, особливості роботи самовря-

дних організацій, роботу студмістечка, проведення культурно-масових заходів та організацію навчального процесу. Далі на нас чекав приємний сюрприз – московські друзі влаштували оглядову екскурсію по прекрасному місту: Москва-ріка, Червона площа, Кремль, Манежна площа, Лужники, Воробйові гори, Арбат... Захоплю-

вало дух від неймовірної краси та потужної енергетики, яка панувала, здавалось, у кожному куточку цього стародавнього міста.

Зовсім несподіваною приємністю стало те, що ми мали змогу побувати на грандіозному передноворічному заході – мюзиклі «Не случайно в Новый год», який був організований творчою командою сту-

дентів та викладачів МДТУ «МАМІ» (Московський державний технічний університет «Московський автомеханічний інститут»). Знайомою для нас була атмосфера заповненого залу, шалених оплесків, чудової акторської гри, запальних танців та співів... І нам пригадалися рідні душі «СтудБУМ», «Осінь казка», дні факультетів, «Міс КНЕУ»... Ми почув-

вали себе як вдома, як у рідному Концертному залі ЦКМ. І від цього стало ще приємніше, ще тепліше.

Наша поїздка видалася продуктивною, адже ми змогли обмінятися досвідом нелегкої профспілкової роботи – кожен зміг повчитися чомусь більшому та дати поради нашим московським друзям.

Хочеться сказати, що поїздки такого характеру є досить важливими, адже ми не просто говоримо про роботу. Ми об'єднуємо дві нації, різні погляди, культури, способи життя.

Від імені Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів КНЕУ імені Вадима Гетьмана хочемо подякувати нашим колегам, друзям профкому МДТУ «МАМІ» за прекрасну можливість відвідати столицю дружньої держави. Знаємо, що жодні політичні ігри не стануть на заваді дружби, що загорілася в наших серцях.

Заступники голови профкому
Інна ДОБРОВОЛЬСЬКА,
Наталія ШЕНДРИК.

Куратор – обов'язок чи покликання?

Сучасна методологія освіти розглядає навчання у вищому навчальному закладі як специфічний, виключно значущий етап у загальному процесі соціалізації особистості. Проголошується переорієнтація традиційної системи професійної освіти з підготовки спершу спеціалістів, а вже потім – особистості, на іншу послідовність: підготовка людини-особистості, а уже на цій базі – спеціаліста. Зазначені плани удосконалення вищої освіти передбачають перетворення її в особистісно-орієнтований навчально-виховний процес, а також організацію педагогічно-сприятельної гармонійної особистісного розвитку молоді людини під час навчання у ВНЗ.

Місією Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, як підкреслено в Програмі інноваційного розвитку КНЕУ на період до 2010 року, є розвиток економічної науки та освіти, що забезпечує формування академічної та професійної еліти, спроможної вирішувати ключові проблеми економіки України в умовах глобального конкурентного середовища. КНЕУ реалізує свою місію шляхом досягнення таких стратегічних цілей:

I. Розвиток наукових досліджень як головної передумови надання фахівцям випереджальних компетентностей та реформування організації науково-дослідницької діяльності.

II. Розбудова інноваційної системи організації освітньої діяльності, яка забезпечує світовий рівень якості освіти.

III. Модернізація системи управління університетом.

IV. Кадрове забезпечення інноваційного розвитку університету.

V. Формування системи взаємодії університету із зовнішніми суб'єктами.

VI. Нова парадигма виховної роботи в університеті.

VII. Створення сучасної навчально-виробничої та соціальної інфраструктури університету.

В основі освітнього середовища ВНЗ лежить система міжособистісних комунікацій між його суб'єктами: адміністрацією, викладачами та студентами. Трансляція ідеальних моделей, теоретичних концепцій та адміністративних рішень у практику освітньої реальності відбувається у результаті діяльності основних суб'єктів освітнього процесу. Від того, наскільки співдружною, взаємозалученою є та діяльність, від її напрямку залежить ефективність освіти.

Сучасні дослідження філософії та соціології вищої освіти свідчать, що суб'єкти освітнього процесу ВНЗ, співіснуючи в одному просторі і часі, часто не мають спільних цілей, потреб, мотивацій, соціальних практик. Інформаційна, комунікативна, дисциплінарна взаємодія між студентами та викладачами (особливо, з адміністрацією) у більшості випадків носить формально-вимушений, а не співчасний характер. Формалізовані взаємини між носіями освітніх практик, домінування традиційних об'єктно-інформаційних технологій навчання значно ускладнюють (чи й унеможливають) реалізацію особистісно-орієнтованих підходів у вищій освіті, що закономерно призводить до однобічного розвитку особистості майбутніх спеціалістів, іноді – до соціально-адапційних відхилень.

Саме тому виключно актуальними є розробка і впровадження в практику вищої освіти інноваційних психологічно доцільних технологій навчання і виховання

студентської молоді, технологій здійснення освітнього процесу як цілісної діалогічної взаємодії всіх його суб'єктів.

Особлива роль у вирішенні завдань щодо гуманізації освітнього процесу ВНЗ належить кураторам академічних груп.

Застосовуючи в своїй роботі гуманістичні, фасилітаційні та діалогові технології навчання і виховання, куратори можуть суттєво вплинути на формування єдиної корпоративної культури навчального закладу, забезпечити психологічні та організаційно-педагогічні умови для створення в університеті комфортного гуманітарного середовища як ключового компонента соціальної ситуації розвитку особистості сучасного спеціаліста. Поеднуючи в своїй роботі викладацькі і виховні функції, куратор має можливість реально здійснити цілісний освітній процес, створивши систему тих специфічних взаємокомунікацій, що являють собою соціальну ситуацію гармонійного професійно-особистісного розвитку майбутніх спеціалістів. Мета роботи куратора – створення зовнішніх умов і сприяння актуалізації внутрішніх резервів молоді людини для повноцінної творчої самореалізації як в професійній, так і в інших доступних сферах життєдіяльності.

Особистісно-орієнтована парадигма освіти включає в себе як традиційні стосунки "викладач-студент" – "Я володію інформацією і готовий пояснити Вам те, що Вас цікавить" (академічна стратегія освіти), стосунки типу "Я навчу Вас досягати успіху у справі" (технологічна стратегія), – так і появу нового гуманітарно-спрямування у ставленні до іншої людини як первинної цінності – "Я допоможу Вам змінитися, якщо Ви цього хочете". Реалізація саме такого підходу вимагає високої психолого-педагогічної компетентності викладача.

На нашу думку, ефективна робота куратора передбачає відповідну особистісну позицію, несумісну з авторитарною формою взаємодії, а саме: оціночну нейтральність, достатню глибину рефлексії, широту особистісного сприйняття іншого, гнучкість узгодження діяльності із реальними потребами молоді людини тощо. За умов сучасної мобільності освітнього процесу важко пере-

До проблем, що найбільше сьогодні турбують молоді, особи віком 15-22 років, які брали участь у соціологічних опитуваннях, віднесли: безробіття (55%), зростання цін (45%), низький рівень заробітної плати (42%), загальне зниження рівня життя (37%), зростання злочинності (36%), зубожіння населення (31%). Для порівняння слід сказати, що наркоманія (25%) і СНІД (23%) турбують молодих людей значно менше. А стан довкілля і екологія (18%), низький рівень медичного обслуговування (18%), зловживання палінням (10%), недостатні можливості для занять фізичною культурою та спортом (9%), алкоголізм (8%) – ще менше. Загальною кризою моральності в суспільстві занепокоєні 14% опитаних, а обмежені можливостями для задоволення культурних потреб – 10%.

Уже самі цифри викликають занепокоєння. Адже, обираючи шлях для вирішення питань браку коштів на задоволення своїх життєвих потреб і збереження джерел навіть вельми помірних доходів, лише кожен сьомий задумався над тим, чи буде цей шлях моральним.

Лише незначна частина молодих людей віком до 22 років в Україні економічно більш-менш самостійна. Окремо від батьків чи інших родичів нині живуть одиниці: серед опитаних юнаків та дівчат віком 15-22 роки таких лише 4%. Частка молоді, яка взагалі не отримує від батьків щомісячної грошової допомоги, серед 15-17-річних становить 32%, серед 18-22-річних таких уже 45%. Решта молодих людей, у тому числі кожен другий з тих, хто працює, таку допомогу отримують регулярно. Проте розмір батьківської допомоги у 91% опитаних не перевищує 100 грн.; у тому числі кожен із 30% респондентів отримує в середньому на місяць від батьків не більше 25 грн. (серед 15-17-річних таких 52%, серед 18-22-річних – 17%), 19% респондентів – від 26 грн. до 99 грн. (відповідно 12% та 24%), й лише у 11% розмір батьківської грошової допомоги перевищує 100 грн. (6 та 14% відповідно).

Однією з головних проблем, які постали перед молоддю початку 2000-х років (порівняно з турботами батьків 70-80-х минулого століття), стало різке розшарування суспільства на багатих і бідних, а також необхідність постійно боротися за поліпшення матеріального стану й набуття більш високого соціального статусу.

На наш погляд, в Україні створені умови, які стимулюють внутрішню міграцію молоді та її прагнення мешкати в містах із більш високим життєвим рівнем, вищою заробітною платнею і, хоч і не гарантованими, але все ж більш імовірними перспективами досягати певного життєвого успіху, аніж у сільській місцевості. Миська ж молоді, здебільшого схильна або "була б не проти" виїхати з країни взагалі. Бо, хоча кожна молода людина мріє про особистий успіх та принципове підвищення рівня життя, багато юних українців добре розуміють, що підняти до належного рівня "середній" рівень життя занадто складно, а отже, казки про Попелюшку та Івана-Царевича, дуже імовірно, – не про них.

Також усе більше молодих людей розуміє, що хоча відповідно до Конституції (Стаття 1), Україна – соціально спрямована держава, тобто соціальні цілі в економічній політиці тут мають бути пріоритетними, читають Конституцію наші можновладці дуже своєрідно. А отже, молоді усе менше вірять у зміни на краще, ініційовані «згори», і розраховує лише на власні сили та допомогу батьків, твердо знаючи, що рано чи пізно їй доведеться відповісти на виклик, кинутий країні кілька років тому.

Серед першокурсників різних факультетів нашого університету було проведено опитування, метою якого створення соціологічного портрету першокурсника.

Відповідаючи на питання **"Чим обумовлене Ваше бажання отримати вищу освіту?"**, респонденти обрали такі варіанти відповідей:

- досягти успіху в житті – 55% респондентів;
- стати високоосвіченою людиною 51%;
- мати гарний заробіток після закінчення університету – 29%;
- отримати професію – 26% респондентів;
- мати можливість працювати за кордоном – 12%;
- мати диплом, який дає певний статус – 10%;
- приємно провести студентські роки – 7%;
- бажання батьків – 2%;
- не йти служити до армії – 2%.

(У сумі виходить більше 100%), тому що респонденти вибирали по кілька варіантів відповіді).

Таким чином, серед першокурсників переважають такі мотиви отримання вищої освіти як досягнення успіху в житті та бажання стати високоосвіченою людиною (їх обрали більшість анкетованих). Приблизно чверть респондентів керуються мотивами мати гарний заробіток після закінчення університету і отримати професію.

Респонденти вважають, що сучасна молоді найбільше потребує такої допомоги:

- психологічної – 56% респондентів;
- у питаннях самореалізації – 47%;
- у питаннях навчання – 33%;
- у питаннях профілактики (ВІЧ, куріння, алкоголізму, наркоманії) – 31%;
- в адаптації до навколишнього середовища – 26%;
- у питаннях проведення дозвілля – 22%;
- у питаннях поселення в гуртожиток – 20%;
- юридичної – 13%;
- іншої (матеріальної, з працевлаштування, доузівської підготовки) – 1% респондентів.

(У сумі виходить більше 100%), тому що респонденти вибирали по кілька варіантів відповіді).

Отже, цей перелік запитів студентів – безмежне поле діяльності для кураторів – послідовної і вдумливої, творчої самореалізації і кропіткої та щоденної.

І.А. БАЛЯГІНА,
заступник проректора
з виховної роботи,
О.С. БОЙЧУК,
керівник психологічної
служби КНЕУ.

БАНКІЖУ

Газета кредитно-економічного факультету

Цікаво

Зустріч студентів КЕФ з Президентом АУБ

Ось минув ще один день на кредитно-економічному факультеті, а наші студенти ще й досі згадують відкриту лекцію Президента Асоціації українських банків Сугоняко Олександра Анатолійовича. Студенти нашого факультету щиро вдячні керівництву факультету за організацію зустрічі з представником української банківської справи.

Варто зауважити, що студенти КЕФ вміють не тільки уважно слухати, а й задавати питання, які відповідають нашій майбутній професії. Дуже цікавим було те, що Олександр Анатолійович розпочав свою лекцію досить систематизовано і пояснюючи кожну з причин кризи на прикладі як України, так і зарубіжних країн. Варто відмітити, що сама лекція мала не тільки інформативний, а й дискусійний характер як за участі студентів, так і викладачів кредитно-економічного факультету. Також були студенти, які розповідали, як економічна криза в Україні торкнулася їх особисто і отримували поради від самого Президента АУБ. На зустрічі з Сугоняко Олександром Анатолійовичем були також присутні представники профбюро кредитно-економічного факультету. Голова профбюро КЕФ Юрій Пожняк виступив із запитанням з приводу контрольованої емісії як одного з шляхів виходу з економічної кризи в Україні. Здавалося, що лекція не завершиться, оскільки кожна складова кризи в нашій країні оцінювалася з різних сторін і кожен із студентів нашого факультету намагався висловити та обґрунтувати власну точку зору. Завдяки таким зустрічам з представниками україн-

ської банківської справи ми маємо змогу не тільки ознайомитися з теоретичними аспектами економічного життя нашої країни, а й розглянути їх на практиці. Під час проведення лекції здавалося, що аудиторія наповнена одними банкірами, тому що представники нашого факультету гідно підготувалися до обговорення суспільної проблеми. Олександр Анатолійович схематично розкрив чинники, які впливали на розгортання кризи в Україні і звернувся до студентів КЕФ за пропозиціями виходу з економічної кризи. Варто звернути увагу на те, що кожен вважав за необхідне висловити власну думку, яку оцінить Президент асоціації українських банків. Отже, навчаємось та працюємо над економікою нашої країни!

Олександр БОНДАРЕНКО, студент 4 курсу КЕФ.

СВЯТО

І СЬОГОДНІ В СТРОЮ

Серед безлічі почесних і поважних звань чи не найвищим є звання захисника Вітчизни. У цей день ми вшануємо всіх, хто причетний до цього високого звання – військових Збройних сил України, учасників та ветеранів війни, тих, хто у мирний час виконує високу і найблагороднішу місію на землі – служіння миру і захист Батьківщини, а також усіх юнаків, хто свого часу два роки носив солдатську гімнастерку.

Уже вкрилися сивиною скроні тих, хто народився в повоєнні роки. Але і сьогодні вони залишаються в строю – наші викладачі. Напередодні свята я зустрівся з ними, аби дізнатися про їхні армійські будні.

Ось що розповіли наші мудрі наставники – викладачі кредитно-економічного факультету.

Михайло Іванович ДИБА, декан кредитно-економічного факультету:

– Михайле Івановичу, чи служили Ви в армії і якщо так, у яких військах?

– Так, армійську службу я пройшов. Служив у військах Протиповітряної оборони після закінчення технікуму.

– А на "дембель" у якому званні пішли?

– Старшиною строкової служби.

– Михайле Івановичу, що Вам найбільше запам'яталося із армійського життя?

– По-перше, армія тоді була дещо іншою, ніж зараз. Ми не знали, що таке дідвщина, не було приниження один одного. У нас була міцна чоловіча дружба, яка загартовувала молодих людей.

Потрапив я служити на Далекий Схід. Це був 1969 рік. Ми їхали з України більше 14 днів. Нас привезли в місто Артемівськ, це недалеко від Владивостока. Там місяць навчали азам армійського життя, а потім відправили у частину за 13 км від Находки.

Кожний день служби мав свої осо-

бливості: і тактичні навчання, і фізична підготовка. І кожний день приносив насолоду від служби в армії. Я сприймав це як належне, знав, що мені треба віддати два роки захисту Вітчизни, аби гордитися, що з честю виконав свій громадянський обов'язок.

– Михайле Івановичу, а до університету Ви вступили після армії?

– Я демобілізувався у червні, дещо раніше, був старшиною, членом партії. І відразу вступив на економічний факультет Київського університету ім.Т.Г.Шевченка.

На факультеті нас було всього 50 чоловік. Кожного дня звітувались про своє навчання, дисципліна була на висоті. Через п'ять років, після закінчення університету, мене направили в інститут народного господарства (нині КНЕУ) на кафедру політекономії. Так розпорядилась доля, що я був на різних адміністративних посадах, а став деканом нашого факультету.

– У Вас була військова кафедра?

– Так, там навчалось 30 хлопців. Я керував взводом економістів, адже мав звання старшини, відповідав за військову підготовку студентів.

– А яке зараз у Вас звання?

– Останнє було капітан. Яке зараз – не цікавився. У мене залишається ностальгія за нашим поколінням.

Іван Володимирович МАРТИНЮК, викладач філософії:

– Іване Володимировичу, пригадайте, будь ласка, своє армійське життя.

– Після закінчення десяти класів я пішов в армію. Служив у ракетних військах стратегічного призначення у Брестській області. Це була дуже відповідальна служба. Вперше я побачив ракети у Москві на параді, а тут довелося безпосередньо мати з ними справу.

– У якому званні Ви були?

– Спочатку я потрапив у школу сержантів. Провчившись там півроку, став командиром відділення, потім заступником старшини, старшиною, заступником командира взводу.

– Коли почалося Ваше навчання в університеті?

– Завершуючи службу в армії, вступив до Мінського військового політичного училища, хотів стати військовим політпрацівником. Але передумав, залишив училище. Вступив до Київського університету ім.Т.Г.Шевченка, згодом працював на комсомольській роботі.

– В університеті у Вас була військова кафедра?

– Була, але я там не вчився, адже мав уже звання сержанта. Я любив армію. Тоді ми не за страх, а за совість служили рідній Вітчизні. Не випадково хотів стати військовим. Але склалося, як склалося.

Роман Михайлович ВЕЧІРКО,

старший викладач кафедри філософії.

– Романа Михайловичу, розкажіть, будь ласка, про свою солдатську юність.

– У мене була типова служба, яка припала на початок 60-х років. Служив в авіації зв'язку. Це була окрема змішана авіаційна ескадрилья зв'язку. Я служив мотористом на вертольотах Мі-1 і літаках Як-12.

Роки служби в армії для молоді людини і сьогодні, і тоді – це необхідність, обов'язок. Гадаю, що передчасно йде мова про контрактну службу. Молоді люди повинні загартовуватись тілом і душею, повинні пройти цю школу життя.

Моя школа – це 3 роки. Забрали мене з другого курсу, навчання довелося перервати. Перші армійські кроки робив у військовій частині у Закавказзі, а потім перевели у Житомир, в авіаційну частину.

– У якому званні демобілізувались?

– Я був відмінним солдатом-рядовим, тоді – ефрейтором.

Володимир Леонтійович СМАГІН, викладач політичної економії, доцент.

– Володимире Леонтійовичу, розкажіть будь ласка, де Ви проходили військову службу?

– Військову службу я проходив у "Десні", що в Чернігівській області, у частині радіозв'язку.

– У якому званні Ви демобілізувались?

– Старшим сержантом строкової служби.

– Який момент із життя в армії Вам найбільше запам'ятався?

– У мене був важкий період, коли через півроку служби мене, як одного з найкращих, залишили служити в "Десні". Але завдяки бездоганній службі в армії, командування частини нагородило мене направленням до Київського державного університету, на підготовчі курси – це був для мене урочистий момент.

Ось такі вони, справжні солдати, захисники Вітчизни. Ми, студенти кредитно-економічного факультету, щиро вітаємо усіх викладачів-чоловіків нашого університету зі святом. Щиро зичимо доброго здоров'я, довгих років плідної праці, уваги і поваги від рідних і студентів. Зі святом!!!

Олексій СТРОКАЧ, студент 7 групи ІІ курсу кредитно-економічного факультету.

Інноваційний розвиток у пріоритеті

Вченою радою КИЇВСЬКО-ГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА від 29 жовтня 2008 року ухвалено програму інноваційного розвитку університету на період до 2010 року, зміст якої "Економіст" публікує на своїх шпальтах.

Ключові проблеми розвитку людства в XXI ст. пов'язані з подальшим посиленням ролі особистості, активізації людського фактору. Інформаційне суспільство та притаманна йому економіка знань ставлять нові виклики перед наукою й освітою. Вони стають основою соціально-економічного високо конкурентного статусу країн, запорукою посилення демократичних тенденцій, створення умови для духовно-культурного розвитку людини й суспільства

На відміну від традиційних підходів, коли наука й освіта йшли за виробництвом та реагували на вимоги життя, в інформаційному суспільстві наука й освіта повинні випереджати практику, формувати зміни в суспільстві та економіці. Саме домінування науки й освіти над практикою, цілеспрямоване формування під

їхнім впливом змін у практиці є свідченням якісних перетворень у суспільстві, переходу його до інноваційного типу розвитку та утвердження економіки знань.

Провідну роль у цих процесах відіграють науково-освітні установи й, перш за все, університети. Виконання університетами свого призначення в суспільстві передбачає докорінну перебудову ними своєї діяльності, перехід до інноваційного типу розвитку. Він полягає в перетворенні університетів на осередки формування головного ресурсу інформаційного суспільства — створення таких знань, що забезпечують якісні зміни в практиці та формуванні на їхній основі компетенцій фахівців, здатних забезпечити їх практичною діяльністю. Інноваційність розвитку університетів передбачає постійний розвиток науково-дослідної роботи та підготовку всебічно розвинених і професійно підготовлених фахівців, що можуть продукувати нові (випереджальні) знання та активно впроваджувати їх у практику. Від фахівців, здатних на високому рівні управляти реально діючими процесами, їх відрізняє здатність до креативних організаційно-економічних змін.

Інноваційний розвиток університетів виявляється, зокрема, в нарощуванні конкурентних переваг за всіма напрямками їхньої діяльності. Адже саме конкурентні переваги фіксують (відображають) нововведення, що сприяють якісним змінам в університетському житті. Програма інноваційного розвитку університету містить стратегічні цілі з основних напрямків інноваційної діяльності колективу університету, що орієнтовані на кінцеві результати. Лише досягнення всіх стратегічних цілей, оцінювання й вимірювання отриманих результатів у конкретних показниках, серед яких і динамічні конкурентні переваги дає підстави для набуття університетом нового рівня якості розвитку, інноваційного характеру діяльності.

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана за свою столітню історію накопичив багатий досвід і сформував творчий, кадровий, науково-методичний потенціал, достатній для виконання ролі провідної науково-освітньої установи України у сфері економічної та менеджментської науки й освіти. Враховуючи наявний потенціал та місце КНЕУ в

системі національної економічної освіти, усвідомлюючи відповідальність перед суспільством за подальший розвиток і забезпечення практики науковими знаннями та фахівцями XXI століття, колектив університету визначає свою місію на найближчу й віддалену перспективу.

Місією Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана є розвиток економічної науки та освіти, що забезпечує формування академічної та професійної еліти, здатної вирішувати ключові проблеми економіки України в умовах глобального конкурентного середовища. КНЕУ реалізує свою місію шляхом досягнення таких стратегічних цілей:

I. Розвиток наукових досліджень як головної передумови надання фахівцям випереджальних компетенцій та реформування організації науково-дослідницької діяльності.

II. Розбудова інноваційної системи організації освітньої діяльності, яка забезпечує світовий рівень якості освіти.

III. Модернізація системи управління університетом.

IV. Кадрове забезпечення інноваційного розвитку універ-

ситету.

V. Формування системи взаємодії університету із зовнішніми суб'єктами.

VI. Нова парадигма виховної роботи в університеті.

VII. Створення сучасної навчально-виробничої та соціальної інфраструктури університету.

Зазначені стратегічні цілі органічно доповнюють одна одну й лише в єдності дозволяють реалізувати місію університету. Орієнтація кожної з них на конкретний вимірвальний результат наповнює місію університету реальним змістом, дозволяє оцінити його науково-освітню діяльність.

Досягнення зазначених цілей передбачає виконання конкретних завдань та здійснення системи заходів. Завдання покликані конкретизувати шляхи, а заходи є засобами реалізації поставлених цілей. Кожній стратегічній цілі інноваційного розвитку університету притаманні власні напрямки досягнення, а засоби, що застосовуються, як правило, мають науково-дослідницький, організаційно-управлінський, фінансово-економічний, матеріально-технічний та соціальний характер (спрямованість).

Напрямок "Розвиток наукових досліджень та реформування організації науково-дослідницької діяльності"

Стратегічна ціль — перетворення університету в провідну наукову установу, що забезпечує надання фахівцям випереджальних компетенцій.

Відповідальні за напрямок: ПАВЛЕНКО А.Ф., САВЧУК В.С.

№ п/п	Завдання та заходи	Термін проведення	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
1.1. Розвиток методології наукових досліджень				
1.1.1.	Провести наукову конференцію з проблем розвитку методології економічної науки	квітень 2009р.	Савчук В.С., Кривенко К.Т., Беляев О.О., Степаненко С.В., Свінцицький В.М., Малий І.Й.	Рекомендації щодо використання сучасної методології в наукових дослідженнях
1.1.2.	Сформувати творчий колектив з дослідження проблем методології економічної науки	листопад 2008р.	Савчук В.С.,	Монографії, наукові публікації
1.1.3.	Обґрунтувати принципи та розробити сучасну класифікацію економічних наук	жовтень 2009р.	Савчук В.С., Мельник О.М., Якубенко В.Д., Киріленко В.І.,	1.Наукові публікації 2. Паспорти наукових спеціальностей
1.2. Формування напрямків наукових досліджень на засадах сучасної парадигми інноваційного розвитку України				
1.2.1.	Визначити пріоритетні напрямки наукових досліджень в університеті, з урахуванням потреб суспільного розвитку	квітень 2009р.	Савчук В.С., Бородок В.М.	1.Рекомендації науково-технічної ради. 2.Ухвала Вченої ради.
1.2.2.	Встановити вимоги щодо формування напрямків та тематики наукових досліджень	травень 2009р.	Бородок В.М., Фролова Г.С.	Положення про формування напрямків та тематики наукових досліджень
1.2.3.	Створити систему оцінювання інноваційності наукових досліджень вчених університету	лютий-березень 2009р.	Савчук В.С., Бородок В.М., Фролова Г.С.	1.Ухвала Вченої Ради 2.Методичні рекомендації
1.3. Створення передумов для формування наукових шкіл у сфері економіки, менеджменту				
1.3.1.	Моніторинг сучасних наукових шкіл світової економічної науки	жовтень 2008р. жовтень 2009р.	Завідувач відділом інноватики	Науковий звіт
1.3.2.	Формування наукової сліди університету	постійно	Павленко А.Ф., декани факультетів	Наукові школи, положення про наукові школи
1.3.3.	Створення матеріально-технічних та фінансових умов функціонування наукових шкіл	березень 2009р.	Штуль В.П., Кузьменко Л.Г.	Система фінансування та матеріально-технічного забезпечення
1.4. Створення нової системи підготовки науково-педагогічних кадрів (докторів філософії та докторів наук)				
1.4.1.	Вивчення досвіду провідних університетів щодо підготовки докторів філософії та докторів наук	травень 2009р.	Завідувач відділом інноватики	Науковий звіт
1.4.2.	Формування освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії та вимог до тематики докторських дисертацій	червень 2009р.	Кальченко Т.В., Швайдаленко О.А.	1. Освітньо-наукова програма. 2. Положення про докторську дисертацію доктора філософії
1.4.3.	Створення структурного підрозділу університету для організації підготовки докторів філософії та докторів наук	червень 2009р.	Павленко А.Ф., Савчук В.С., Степешко Е.О.	Положення про докторантуру
1.5. Створення організаційної структури спроможної забезпечити розвиток наукових досліджень в університеті				
1.5.1.	Реформування системи організації наукових досліджень в університеті	травень 2009р.	Павленко А.Ф., Савчук В.С., Бородок В.М., Фролова Г.С.	Положення про організацію наукових досліджень в університеті
1.5.2.	Формування дослідних інститутів, творчих колективів, проблемних груп та інших	постійно	Павленко А.Ф., Савчук В.С., Бородок В.М., Фролова Г.С.	Ухвала Вченої ради
1.5.3.	Формування та розвиток зв'язків з державними установами та бізнесовими організаціями України й світу	постійно	Павленко А.Ф., Войчак А.В., Мальченко В.М.	Договори, контракти, гранти та ін.

Напрямок "Розбудова інноваційної системи організації освітньої діяльності"

Стратегічна ціль — особистісне та професійне зростання студентів, формування компетенцій, що забезпечують конкурентоспроможність випускників в Україні та світі.

Відповідальні за напрямок: КОЛОТ А.М., СТЕПАНЕНКО С.В.

№ п/п	Завдання та заходи	Термін проведення	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
2.1. Формування переліку компетенцій бакалаврів та внесення доповнень до переліку та змісту компетенцій магістрів				
2.1.1.	Узагальнення світової практики підготовки фахівців на компетентнісних засадах	лютий 2009	Степаненко С.В., Колот А.М., Данок В.М., Субіна О.О.	Положення про формування компетенцій
2.1.2.	Формування системи компетенцій бакалаврського та магістерського рівнів	травень 2009	Степаненко С.В., Колот А.М., голови секцій НМК, зав. випускючих кафедр	Перелік компетенцій
2.1.3.	Розроблення нового покоління навчальних планів на компетентнісних засадах, що органічно поєднують фундаментальну та професійну підготовку	листопад 2009	Степаненко С.В., Колот А.М., декани факультетів, зав. випускючих кафедр	Навчальні плани
2.2. Удосконалення змісту освіти та організації освітньої діяльності				
2.2.1.	Розроблення навчальних програм, орієнтованих на формування компетенцій	березень 2010	Завідувач кафедр, навчально-методичний відділ, навчальний центр	Програми дисциплін
2.2.2.	Розроблення нового покоління нормативних матеріалів, що регламентують організацію навчального процесу	травень 2009	Степаненко С.В., Колот А.М., Субіна О.О., Береза А.М., Овсянникова Т.В.	Положення про організацію навчального процесу
2.2.3.	Створення моніторингу навчального процесу та якості освіти	травень 2009	Степаненко С.В., Колот А.М., Субіна О.О., Береза А.М., Димаренко	Положення про моніторинг
2.3. Забезпечення переходу до інформаційних технологій навчання				
2.3.1.	Запровадження сучасних методик навчання у всіх видах освітньої діяльності	травень 2010	Декани факультетів, зав. кафедрами	Робочі програми дисциплін
2.3.2.	Видання науково-педагогічних збірок серії «Інноваційний університет»	Починаючи з 1.09.2009р.	Савчук В.С., головний редактор серії	Серія видань
2.3.3.	Використання в навчальному процесі дистанційних технологій та Інтернет-технологій	Постійно	Степаненко С.В., центр дистанційного навчання, навчально-методичний відділ, завідувач кафедр	Робочі програми дисциплін

Продовження на 6 стор.

Напрямок “Модернізація системи управління університетом”

Стратегічна ціль — формування орієнтованих на кінцеві результати організаційної структури та інституціонального середовища

Відповідальні за напрямок: ПАВЛЕНКО С.В., СТЕПАНЕНКО С.В.

№ п/п	Завдання та заходи	Термін проведення	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
3.1.	Створення продуктово-орієнтованої моделі управління університетом			
3.1.1.	Вивчення досвіду передових університетів щодо управління підготовкою бакалаврів, магістрів та докторів філософії як цілісними програмами	лютий 2009	Антонюк Л.А., Кальченко Т.В., Швиданенко О.А.	Рекомендації
3.1.2.	Обґрунтування системи показників (індикаторів) продуктово-орієнтованої моделі розвитку	лютий 2009	Антонюк Л.А., Кальченко Т.В., Швиданенко О.А.	Система показників
3.1.3.	Створення моделі управління університетом та переорієнтування чинної структури на її забезпечення	березень 2010	Павленко А.Ф., Степаненко С.В., Колот А.М.	Перелік нових структурних підрозділів та їхніх функцій
3.2.	Створення інформаційно-аналітичної системи підтримки управління університетом			
3.2.1.	Розроблення управлінських регламентів, що відповідають новій структурі університету	квітень 2010	Вакулєнко М.І., Овсянкічкова Т.В.	Нормативні документи університету
3.2.2.	Запровадження комп'ютерної системи підтримки управління діяльністю університетом	січень 2009	Степаненко С.В., Лямаренко М.П.	Комп'ютерна система
3.2.3.	Впровадження системи інформування колективу університету щодо прийняття та реалізації управлінських рішень	березень 2009	Оболєнська Т.Є.	1.Прийняття регламенту. 2.Відкриття ВЕБ-сайту

Напрямок “Кадрове забезпечення інноваційного розвитку університету”

Стратегічна ціль — всебічний розвиток творчого потенціалу колективу університету

Відповідальний за напрямок: ВАКУЛЕНКО М.І.

№ п/п	Завдання та заходи	Термін виконання	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
4.1	Створення сучасної системи управління персоналом			
4.1.1.	Запровадження сучасної політики управління персоналом в університеті	березень 2009	Вакулєнко М.І., зав. лабораторії кадрового менеджменту	Концепція кадрової політики в університеті
4.1.2.	Створення системи добору персоналу університету	квітень 2009	Вакулєнко М.І., зав. лабораторії кадрового менеджменту	Положення про регламент добору персоналу
4.1.3.	Удосконалення системи мотивації діяльності персоналу	травень 2009	Кузьменко Л.Г.	Положення про матеріальне й моральне стимулювання
4.2	Реалізація сучасної кадрової політики в університеті			
4.2.1.	Оптимізація науково-дослідної та освітньої діяльності професорсько-викладацького складу	лютий 2009	Вакулєнко М.І., Береза А.М.	Положення про планування науково-педагогічного навантаження
4.2.2.	Формування сучасної системи розвитку персоналу університету	березень 2009	Береза А.М.	Положення про розвиток персоналу
4.2.3.	Створення системи моніторингу діяльності персоналу	травень 2009	Зав. лабораторії кадрового менеджменту	Положення про моніторинг

Напрямок “Формування системи взаємодії університету з зовнішніми організаціями та установами”

Стратегічна ціль — утвердження іміджу університету як провідного науково-освітнього закладу

Відповідальні за напрямок: СМИСЛОВ А.І., КОЛОТ А.М., СТЕПАНЕНКО С.В.

№ п/п	Завдання та заходи	Термін виконання	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
5.1	Модернізація системи взаємодії університету з зовнішніми організаціями			
5.1.1.	Вивчення досвіду провідних університетів світу щодо взаємодії із зовнішніми організаціями	лютий 2009	Смислов А.І., Нужненко К.А., Корчєва О.В.	Звіт
5.1.2.	Визначення принципів та форм взаємодії університету із зовнішніми організаціями	березень 2009	Смислов А.І., Нужненко К.А., Корчєва О.В.	Положення про співробітництво з зовнішніми організаціями
5.1.3.	Удосконалення системи сприяння працевлаштуванню випускників	квітень 2009	Корчєва О.В., керівник асоціації випускників, Ткачук Т.В.	Положення про працевлаштування випускників
5.2	Розроблення програм розвитку взаємодії університету із зовнішніми організаціями			
5.2.1.	Створення програми співробітництва з державними та міжнародними організаціями	постійно	Смислов А.І., зав. кафедрами, декани факультетів	Програми, угоди, спільні проекти та ін.
5.2.2.	Формування партнерських зв'язків з бізнесовими, професійними та громадськими організаціями	постійно	Декани факультетів, зав. кафедрами, керівник асоціації випускників	Програми, спільні проекти, угоди та ін.
5.2.3.	Розвиток взаємодії із зарубіжними університетами	постійно	Чужиков В.І., Нужненко К.А.	Програми, спільні проекти, угоди та ін.

Напрямок “Нова парадигма виховної роботи в університеті”

Стратегічна ціль — формування гармонійно розвиненої особистості студента

Відповідальна за напрямок: ОБОЛЕНСЬКА Т.Є.

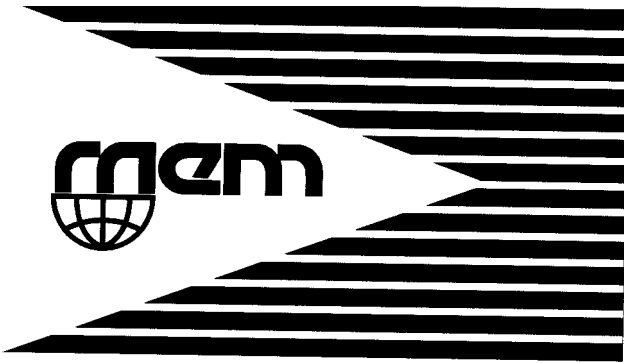
№ п/п	Завдання та заходи	Термін виконання	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
6.1.	Посилення виховної компоненти навчального процесу, гуманізація та гуманітаризація освітньої діяльності			
6.1.1.	Відображення в навчальних планах та програмах дисциплін гуманітарного спрямування економічної освіти	листопад 2009 р.	Декани факультетів, завідувачі кафедр	Гуманітарна компонента навчальних планів і програм дисциплін
6.1.2.	Впровадження системи відносин між студентами та викладачами на засадах суб'єкт-суб'єктної парадигми та партнерства	квітень 2009 р.	Оболєнська Т.Є., Савенкова Л.О., соціально-психологічна служба	1.Рекомендації 2.Утвердження нового типу взаємодії «викладач-студент»
6.1.3.	Створення передумов для гармонізації професійного та особистісного зростання персоналу та студентів, формування активної життєвої позиції, виховання патріота та громадянина України	листопад 2009	Оболєнська Т.Є., Чуткий А.І., Чабанюк О.А., Бабич Д.Р.	Система корпоративної культури університету (кодекс честі студента, ритуал університетського життя тощо)
6.2.	Розвиток студентського колективу на засадах самоврядування			
6.2.1.	Узагальнення досвіду провідних університетів світу щодо організації студентського самоврядування та формування сучасних інститутів самоврядності	травень 2009 р.	Завідувач відділом інноватики, Чабанюк О.А.	Самоврядність інституту, університету
6.2.2.	Імплементація інститутів студентського самоврядування в систему управління університетом	грудень 2009 р.	Оболєнська Т.Є., декани факультетів,	Оновлена система управління університетом
6.2.3.	Створення організаційних та економічних умов для функціонування студентського самоврядування	жовтень 2009 р.	Штуль В.П., Кузьменко Л.Г.	Матеріальна та фінансова база студентського самоврядування
6.3.	Подальше розширення умов для духовно-культурного та фізичного розвитку студентської молоді			
6.3.1.	Адаптація студентської молоді до навчання та духовно-культурного середовища університету	березень 2009 р.	Декани факультетів, Бабич Д.Р., Балагіна І.А., куратори	Програми адаптації студентської молоді
6.3.2.	Впровадження концепції індивідуалізації фізичного розвитку студентської молоді	вересень 2009 р.	Соболев Ю.Л., Бацунов В.П., куратори	Концепція та програма індивідуалізації фізичного розвитку
6.3.3.	Виховання студента як високоморальної інтелекгентної особистості	постійно	Оболєнська Т.Є., Балагіна І.А., куратори	Програми ствердження духовно-культурних цінностей студентської молоді

Напрямок “Формування сучасної навчально-виробничої та соціальної інфраструктури університету”

Стратегічна ціль — створення соціальних та матеріальних умов інноваційного розвитку університету

Відповідальний за напрямок: ШТУЛЬ В.П.

№ п/п	Завдання та заходи	Термін виконання	Виконавці	Результати
1	2	3	4	5
7.1.	Розвиток матеріально-технічної бази освітньої діяльності			
7.1.1.	Формування системи стандартів матеріально-технічної бази освітньої діяльності	квітень 2009 р.	Кузьменко Л.Г.	Збірник стандартів
7.1.2.	Формування програм модернізації матеріально-технічної бази освітньої діяльності	листопад 2009 р.	Штуль В.П., Кузьменко Л.Г.	Програми модернізації
7.1.3.	Створення системи моніторингу функціонування інфраструктури освітньої діяльності	лютий 2009 р.	Штуль В.П., Роганов В.В., Бармак А.П.	Положення про моніторинг
7.2.	Розвиток соціальної інфраструктури університету			
7.2.1.	Визначення системи індикаторів соціальної інфраструктури університету	лютий 2009 р.	Штуль В.П., Кузьменко Л.Г.	Перелік індикаторів
7.2.2.	Формування програми розвитку соціальної інфраструктури університету	травень 2009 р.	Штуль В.П., Кузьменко Л.Г.	Програми розвитку соціальної інфраструктури
7.2.3.	Покращення житлово-лобутових умов студентів та викладачів	грудень 2010 р.	Павленко А.Ф., Штуль В.П.	Гуртожитки, житлові будинки та ін.

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки
і менеджменту КНЕУ

«MEMorandum» —
будь першим

Першокурсник:

Як про себе заявити? Як знайти багато друзів? «Алло, ми шукаємо таланти!» — легка й оригінальна відповідь!

На початку листопада 2008 року у нічному клубі «Грінвіч» проводився щорічний фестиваль «Алло, ми шукаємо таланти». У фестивалі приймали участь тільки перші курси, але насолодитися виступами студентів могли усі бажаючі.

У молодих тілах кипить гаряча кров, а голови кожен день тріскаються від божевільних ідей. А тут їм пропонують усе це використати з користю і заодно провести весело

час. Адже було запропоновано саме те, що спокусило їх найбільш. Свобода вибору. Вибору як продемонструвати свій талант. Мабуть, саме завдяки цьому не було жодного схожого виступу. Найприємнішим був уже не результат, тобто сам концерт, а підготовка до нього. Написання групою сценарію виступу, пошуки реквізиту, нескінченні репетиції. Все було настільки захоплюючим, що іноді здавалося,

Щороку до нашого університету вступають сотні талановитих молодих людей, які своїми здібностями можуть здивувати навіть досвідченого глядача. Так, восени кожного року серед першого курсу нашого факультету проводиться конкурс «Алло, ми шукаємо таланти», який націлений на те, щоб інтегрувати нове покоління до лав студентської співдружності, відшукати активних, талановитих, прогресивних молодих людей, які з гордістю зможуть захищати честь нашого вузу на молодіжних конкурсах та змаганнях, і якими в майбутньому буде пишатися наш університет.

що виступаючим не хочеться залишати цієї рутини. Здивувало не мало також те, що між «суперниками» не виникало ворожби, вони навіть намагалися допомогти один одному. Цей захід дійсно став приводом для народження нової сім'ї, сім'ї першого курсу факультету МЕІМ. І зовсім не важливо, хто став переможцем, а хто залишився десь позаду! Це був своєрідний крок до студентського життя, яке наповнене безмежною кількістю знайомих, більшість яких ти навіть не пам'ятаєш як звати, постійними конкурсами, концертами, змаганнями, на яких обов'язково має щось статися і абсолютно неважливо — сталося воно випадково чи завдяки чийсь кмітливості, — головне те, що студент завжди знайде вихід із будь-якого скрутного становища.

Тож, не ховайте свої здібності і таланти! Покажіть себе світу! Можливо, це будуть ваші перші сходи на шляху до омріяного успіху!

Якщо ви співаєте, вишукано танцюєте, віртуозно граєте на улюбленому інструменті, креативно фотографуєте або володієте іншими цікавими чи навіть неймовірними здібностями, тоді ви — той, кого ми шукаємо! Подаруйте свою творчість людям!

Монографія

Обговорення монографії, в якому взяли участь професор А.М. Колот, професор І.Й. Малий, професор А.С. Філіпенко, професор А.П. Румянцев та професор Л.Л. Антонюк, викликало неабиякий інтерес та жваві дискусії. Відзначаючи безперечну актуальність даної роботи, усі виступаючі погодилися з ключовою ідеєю роботи щодо необхідності реалізації в Україні такого курсу радикальних і одночасно системних перетворень, який, з одного боку, мобілізував би національну ресурсну базу, а з іншого, — максимально повно враховував би потенціал зовнішньоекономічного середовища для реалізації національного інтересу українського суспільства.

У монографії проведено комплексний аналіз сутності категорії «національний інтерес», розкрито характер і структуру національних еконо-

мічних інтересів України та визначено основні механізми їх реалізації у внутрішній та зовнішній сферах. Значну увагу приділено дослідженню проблем, що виникають у процесі трансформаційних перетворень української економіки, та обґрунтовано необхідність досягнення Україною економічної самодостатності в умовах глобальних викликів на основі національної ідеї та поетапного опанування постіндустріальною моделлю розвитку. Розглядається також питання вибору Україною оптимального варіанта інтеграційної моделі в умовах полівекторності.

Монографія професора А.М.По-

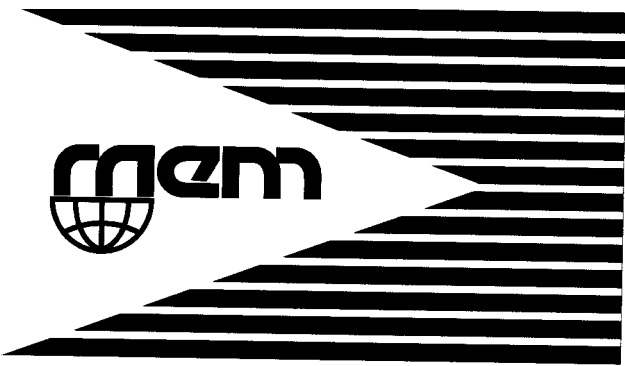
ручника «Національний інтерес України: економічна самодостатність у глобальному вимірі» пронизана національною ідеєю, присвячена меті розбудови справедливої, можливої, демократичної держави — України — і без сумніву має бути рекомендована науковцям, державним і політичним діячам, викладачам та усім, хто цікавиться проблемами національного економічного розвитку держави за умов глобальних викликів.

Ярослава СТОЛЯРЧУК,
докторант кафедри
міжнародної економіки.

НОВЕ АКТУАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

26 листопада у конференц-залі Центру магістерської підготовки Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана відбулася презентація нової монографії завідувача кафедри міжнародної економіки КНЕУ, доктора економічних наук, професора А.М.Поручника «Національний інтерес України: економічна самодостатність у глобальному вимірі». На ній були присутні відомі вітчизняні економісти-міжнародники, які представляли провідні університети України — Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Київський економічний інститут менеджменту; представники десяти кафедр нашого університету та студенти.

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки
і менеджменту КНЕУ«MEMorandum» —
будь першим

ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ВИКЛИКИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

В умовах глобалізації світ зіткнувся з проблемами і викликами – технологічними, інформаційними, економічними, соціокультурними, міжцивілізаційними, до системного осмислення яких він не був та ще й досі є невідомим. Сучасна теорія у її традиційних парадигмах неспроможна не тільки передбачати майбутнє, але й адекватно інтерпретувати сьогодення. За умов глобальної невизначеності потреби у поглибленій неупередженій науковій аналізі і системному осмисленню нових реалій і перспектив розвитку.

Загалом, глобалізаційні виклики XXI століття проявляються на всіх рівнях і в усіх сферах людської діяльності. Аналіз показує, що соціально-економічний розрив між країнами – глобальними лідерами і країнами – аутсайдерами прогресує, відображаючи розриви у генеруванні та освоєнні технологічних інновацій у сучасному інформсередовищі. Це справляє неоднозначний вплив на умови життєдіяльності людей: при подвоєнні валового світового продукту у останні 30 років і покращенні якості життя більшості населення розрив у доходах найбільш багатих країн і найбідніших постійно збільшується. Так, на 1/5 частину світового народонаселення, що проживає в країнах з найбільшим доходом, припадає біля 90% світового ВВП, а на найбіднішу – 1/5 – 1%, на країни ОЕСР (20% народонаселення світу) припадає 70% світової торгівлі, 60% прямих іноземних інвестицій, більше 90% користувачів Інтернет.

На відміну від періоду двополярного розвитку світу або «великого протистояння» двох соціально-економічних систем (капіталістичної і соціалістичної) не визначеними в сучасних умовах виглядають і геопо-

Вчена рада університету 29 жовтня 2008 р. ухвалила «Програму інноваційного розвитку університету», де у сконцентрованому вигляді визначено пріоритети нашої роботи у висококонкурентному науково-освітньому середовищі. Прийняттю цієї Програми передували широкі дискусії, особливо стосовно наукової компоненти ефективного розвитку економічної університетської освіти. Розвиток наукових досліджень визначено як головну передумову надання фахівцям випереджаючих компетенцій та реформування організації науково-дослідницької діяльності. Показово, що конкретизовані заходи Програми орієнтують науковців КНЕУ, насамперед, на розвиток методології наукових досліджень, створення новітніх наукових шкіл, котрі можуть реалізуватись лише у глобальному науково-освітньому середовищі. У цьому контексті ми надаємо слово доктору економічних наук, професору, декану МЕІМ Лук'яненку Дмитру Григоровичу.

Сподіваємось, що ця публікація спровокує позитивний неупереджений обмін думками щодо перспектив нашого успішного розвитку у XXI ст.

літичні пріоритети світогосподарського розвитку. Показово, що це стосується не тільки більшості країн світу, вимушених шукати адекватні відповіді на глобалізаційні виклики, але й країн – глобальних лідерів. У той час, коли відбуваються фундаментальні політико-економічні трансформації, світовий центр впливу вочевидь зміщується з Атлантичного у Східно-Азійський регіон, загострюються загальноцивілізаційні проблеми розвитку (ресурсні, екологічні, соціальні), адміністрація США головним глобальним протиріччям XXI ст. вважає війну з тероризмом. Європейський Союз у розширеному форматі зосередився на «внутрішніх» проблемах – економічних, соціальних і особливо енергетичних. Як бачимо, від глобальних лідерів не слід чекати і ефективної консолідованої відповіді на виклики безпрецедентної фінансової кризи.

Глобалізаційні виклики стимулюють формування якісно нових умов і особливостей інтелектуальної праці. У широкому контексті мова йде про інтелектуальний ресурс суспільства як глибинну основу соціально-економічного прогресу. У процесі формування і економічного функціонування інтелектуального ресурсу використовуються суспільні інформаційні фонди, а в результаті творчої інтелектуальної праці продукується інноваційний ресурс. У більш широкому розумінні інтелект як ресурс розвитку – це потенційна і реальна

здатність нації підтримувати «творчу енергетику» у всіх сферах діяльності – науці, політиці, бізнесі, культурі. Потенційно цим ресурсом володіє кожна країна, однак оптимально його використовувати і розвивати вдається, насамперед, тим із них, котрі здатні забезпечувати весь процес інтелектуального відтворення. У сучасних умовах для цього необхідні фінансові ресурси, акумулювати котрі здатні лише окремі країни (США – 330 млрд.USD, країни Євросоюзу – 230 млрд.USD, Японія – 130 млрд.USD, Китай – 136 млрд.USD).

Зростаючий масштаб інтернаціоналізації інвестицій в інтелектуальний капітал буквально «розриває» навіть ефективні функціонуючі національні інноваційні системи. За умов глобалізації практично унеможливується наукова автаркія, що стосується вже не тільки, США, де останніми десятиріччями концентрувався інтернаціональний інтелектуальний ресурс, але й, наприклад, Китаю, який проводить активну політику залучення до фундаментальних наукових досліджень зарубіжних вчених. До речі, на сьогодні Китай посідає другу після США позицію і за абсолютноною кількістю вчених, і за обсягами фінансування науки і нових технологій. Не витримують глобального конкурентного тиску і скандинавські країни (Данія, Фінляндія, Ісландія, Норвегія, Швеція), які, залучаючи іноземні інвестиції, сягали інформаційно-технологічного лідерства (з

2001 р. на перших місцях серед країн світу за індексом «мережевої готовності») за допомогою розвитку власних талантів на динамічній національній ІТ-інфраструктурі.

У більш вузькому прагматичному контексті мова йде про глобалізацію процесу наукових досліджень, що стосовно економічної науки проявляється, на наш погляд, у наступному:

по-перше, глобалізується об'єкт наукових досліджень: на мікрорівні це вже не фірми, підприємства і навіть не транснаціональні корпорації, а глобальні корпоративні структури; на макрорівні – не окремі держави, а їх інтеграційні об'єднання, глобальні регулятивні інститути та глобальна ринкова інфраструктура;

по-друге, фактологічним джерелом досліджень реально стає глобальний інформаційний ресурс, що акумулюється, зокрема, у мережі Інтернет, яка несе і очевидні вже на сьогодні негативи – ймовірність виртуалізації науки, коли модерна компіляція все більш доступних чужих ідей і знань заміняє пошук шляхів розв'язання нагальних соціально-економічних проблем.

по-третє, не тільки організація наукових досліджень, але і їх результати носять уже не тільки інтернаціональний, але й вочевидь глобальний характер, що ми бачимо практично у всіх сферах людської життєдіяльності.

Виходячи з традиційних теоретичних уявлень, ди-

ференційованих відповідно до практичних потреб сьогодення, не можна чітко і однозначно визначити найбільш ймовірні параметри майбутньої глобальної організації економічної діяльності людей і націй. У зарубіжних і вітчизняних дослідженнях продукуються різні методологічні підходи і сценарії становлення глобальної економіки. Однак, якщо взяти до уваги три ключові, на наш погляд, критерії оцінки (кількість нобелівських лауреатів за останні 10 років, імідж найвідоміших наукових економічних шкіл, чисельність найбільш цитованих вчених-економістів), то за прогностичним змістом найбільш значущими у останні 10-15 років є економічні дослідження в напрямках:

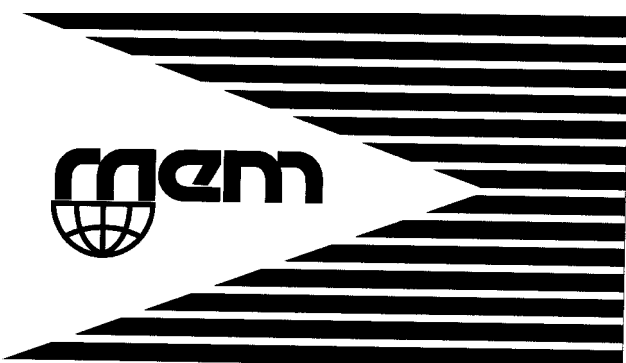
недосконалої ринку і сучасної ринкової поведінки (макроекономіка, маркетинг, фінанси);

моделювання ризиків доходів у прийнятті управлінських рішень (менеджмент);

глобалізація економічного розвитку із врахуванням її політичних, соціокультурних, загальноцивілізаційних аспектів (міжнародна економіка);

багатостороння гармонізація законодавства і глобальна конвергенція бізнес-середовища (право, облік, аналіз).

У цьому контексті українська економічна наука, вочевидь, має окремі надбання, що, зокрема, стосується і досліджень у межах наукових шкіл вчених нашого університету. Однак у міжнародно порівняльному плані вони, на жаль, мають епізодичний характер, а українська економічна наука набуває загалом рис локальності і провінційності. Це проявляється практично у всьому – від тематики досліджень до їх результатів. Ми не маємо відомих у світі імен, бо нас майже ніхто не

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки
і менеджменту КНЕУ

«MEMorandum» —
будь першим

читає і тому, природно, не знає. Пішовши «на поводу» порочної системи великої кількості обов'язкових (за вимогами ВАКУ) і переважно платних публікацій, ми дискредитували основний результат наукової економічної діяльності... У той час, коли провідні західні економісти суттєво впливають на стратегічні рішення урядових установ, міжурядових і неурядових органів, транснаціональних структур – ідеї і пропозиції вітчизняних економістів практично не цікавлять ні український уряд, який тривалий час працює по суті в «ручному режимі», ні національний бізнес, де найбільш масштабними і надприбутковими залишаються прості та не-транспарентні посередницькі схеми.

Ясно, що розвиток української, в т.ч. економічної науки, має реальні обмеження, насамперед з причини неефективної організації (ортодоксальна і тривалий час деградує у багатьох компонентах структура Національної Академії наук, що по суті консервує традиційну розірваність циклу «наука – техніка – виробництво»; ігнорування наукового потенціалу університетської науки, руйнація науки «галузеві» тощо). Державне фінансування фундаментальних наукових досліджень із року в рік не тільки виглядає мізерним у міжнародно порівняльному плані, але й структурно неефективним і пріоритетно невизначеним. Уже стало очевидним, що держава нашу університетську економічну науку і науковців протягом останніх років практично не фінансує. Більше того, через незрозумілу нікому «другорядність» цих проблем такий стан збережеться і в найближчій перспективі. Певним чином ситуацію рятує відносна «малозатратність» економічних досліджень порівняно, наприклад, із науками природничими, а також здатність українських вищих навчальних закладів «заробляти гроші» на студентах-контрактниках економічних спеціальностей, що теж має кон'юнктурний характер. Ринок праці вже подає тривожні сигнали щодо кількісного (однак, не якісного) «перевиробництва» фахівців з вищою осві-

тою у галузі економіки і менеджменту.

Загалом, такого роду аргументи можуть певний час якось виправдовувати загальнонаціональну безвідповідальність, тішити нікому не зрозумілі в реальних ринкових умовах амбіції життя професорів, які працюють («не за гроші, а за призначенням»), однак на тлі світового досвіду вони виглядають досить сумнівними. Хоча у світі і спостерігається тенденція до відносного скорочення безпосередньо державного фінансування університетської освіти і науки, диверсифікація їхніх джерел розвитку відбувається у полі загальнонаціонального пріоритету.

По суті, маємо два шляхи подальшого розвитку як університету із славними столітніми традиціями і сучасною амбітною місією – розвиток економічної науки та освіти, що забезпечує формування академічної та професійної еліти, здатної вирішувати ключові проблеми економіки України в умовах глобального конкурентного середовища:

або продовжувати жити і працювати без міжнародних лідерських претензій, хоча і для цього треба навчитись хоча би ефективно копіювати чужі ідеї і досягнення, для чого інформаційна глобалізація надає необхідні, але не достатні можливості;

або здійснити радикальний прорив, мобілізувавши інтелектуальний і фінансовий ресурс університету на концептуально новій, інноваційній основі, реалізуючі зростаючі можливості глобального співробітництва у науково-освітній сфері. У цьому контексті слід орієнтуватись на пріоритетне дослідження проблем економічної демократизації, ринкової інституалізації, екологізації, соціалізації та гуманізації в глобальній парадигмі розвитку.

На цій методичній основі уможливаються означені у Програмі інноваційного розвитку університету пріоритети – формування наукових шкіл міжнародного рівня, формування адаптивної до глобальних умов когорт науково-педагогічних кадрів.

Стосовно наших реалій доцільно ініціювати, обгру-

нтувати і щорічно затверджувати на Вченій раді університету пріоритетні сфери наукових досліджень у контексті орієнтирів світової економічної науки за напрямками (спеціальностями), які дають реальний практичний результат у навчальному процесі. На цій основі уможливується формування творчих груп і виділення коштів на конкурсній основі у вигляді університетських грантів. Працюючи у традиційному режимі планування та фінансування, маємо орієнтуватись на те, щоб кожна науково-дослідна тема (держбюджетна, госпрозрахункова, грантова) закінчувалась виданням колективної монографії, а не тільки звітом, який зачасти має формальний характер. Прикладом у цьому сенсі можна вважати наукову працю колективу науковців факультету міжнародної економіки і менеджменту «Управління міжнародною конкурентоспроможністю в умовах глобалізації економічного розвитку (К.: КНЕУ, 2006). Неабиякий резонанс у науковому світі та серед практиків мали колективні монографії:

Глобальна торгова система: розвиток інститутів, правил, інструментів СОТ (К.: КНЕУ, 2003).

При цьому слід зауважити, що саме завідувач кафедри міжнародної торгівлі професор Циганкова Т.М. презентувала позицію фахівців факультету на Парламентських слуханнях щодо вступу України до Світової організації торгівлі. Зазначимо, що саме з нашої ініціативи у 2004 р. у структурі КНЕУ створено Центр розвитку міжнародної торгівлі, місія якого полягає у просвітницькому, науковому, методичному, інформаційному сприянні гармонійної інтеграції України у глобальну торгову систему СОТ.

Спільний європейський економічний простір: гармонізація мегарегіональних суперечностей (К.: КНЕУ, 2007).

У 2004 р. на базі КНЕУ створено нову громадську організацію «Фундація сприяння Європейської інтеграції», яка об'єднала провідних фахівців України та ряд західних науковців щодо соціально-економічної конвергенції України та

ЄС. Фундація виконує дві основні функції – наукову та просвітницьку, що дозволило провести цілий ряд тренінгів для державних службовців, а також наукових конференцій у кооперації з фондами «InWENT» ім. Ф. Еберта (Німеччина), Лондонським університетом Метрополітан (Велика Британія).

Важливо, що результати наших досліджень отримують визнання і в Україні, і за кордоном. Вочевидь, слід, не забуваючи про традиційні наукові видання, зконцентрувати ресурси на виданні міжнародних наукових журналів – двомовних (українсько-англійська), а краще тримовних (українська, англійська, російська) з відповідними редакційними колегами і каналами розповсюдження. Таким журналом на сьогодні є «Міжнародна економічна політика», основними цілями якого є: поперше, сприяти прогресу знань у галузі міжнародної економічної політики в колах науковців і практиків України та інших країн з перехідною економікою, а також у світі, і, по-друге, сприяти обміну ідеями та розвитку діалогу стосовно міжнародних торгово-економічних питань. Журнал намагається досягти цих цілей шляхом забезпечення форуму для публікації досліджень та статей (що проходять процедуру анонічного рецензування та відбору) науковців і практиків з усього світу, яких читатимуть не лише в Україні, а й узагалі у світі.

Загалом, за умов інформглобалізації нам не просто доцільно, а й необхідно заповнити Internet нашими темами, публікаціями та іменами.

Ми – колектив факультету міжнародної економіки і менеджменту – взагалі не можемо продуктивно працювати у «автономному» від світогосподарських тенденцій режимі. Тому треба не просто зрозуміти, а усвідомити і створити умови для реалізації дійсно інноваційних перспектив розвитку.

У контексті наших специфічних завдань у галузі міжнародної економіки слід створити умови для міжнародної мобільності викладачів і особливо дослідників (аспірантів, докторантів,

керівників і координаторів наукових досліджень за пріоритетними напрямками). Перевагу слід віддавати середньо- і довготерміновим формам стажування (роботи) в зарубіжних університетах.

Суттєвої активізації в сучасних умовах потребує співробітництво з урядовими і неурядовими міжнародними організаціями і асоціаціями економічного профілю, такими як, наприклад: Віртуальний інститут ЮНКТАД, ЕСОМАР (Європейське товариство маркетингових та соціальних досліджень) тощо. Слід скористатися всіма можливостями нашого членства в Європейській асоціації докторських програм з менеджменту та бізнес-адміністрування (EDAMBA), а саме: активізувати участь у щорічних міжнародних конференціях, семінарах та академіях, започаткувати участь у конкурсах на кращу європейську кандидатську дисертацію, урізноманітнити академічні обміни тощо. Крім традиційних усталених зв'язків (Німеччина, Великобританія, Китай, Франція, США, Нідерланди), виділити в кожному регіоні світу нові пріоритетні для співробітництва Університети. Наприклад, зважаючи на очевидну перспективу розширення сфери впливу мусульманських країн, реалізувати пілотний проект у координатах КНЕУ – посольство Сирії в Україні – університет м.Дамаск – Інститут арабської мови в м.Дамаск. Одночасно треба не ігнорувати, а навпаки – посилювати творчі взаємовідносини з колегами країн СНД, в першу чергу, російськими.

Загалом, у сучасній парадигмі світогосподарського розвитку слід, насамкінець, реально зорієнтуватись на головний ресурс прогресу і процвітання – інтелектуальний капітал, продуцентами і носіями якого у економічній сфері діяльності ми були, є і, вочевидь, будемо! Запоручка цьому – креативний потенціал колективу КНЕУ, здатного здійснити амбіційні завдання «Програми інноваційного розвитку».

Д.Г. ЛУК'ЯНЕНКО,
професор, декан факультету
міжнародної економіки
і менеджменту.

« ПЕРСПЕКТИВА »

КОНСУЛЬТУЄ ПСИХОЛОГ

ОПТИМІСТИЧНІ ПОРАДИ В ПЕСИМІСТИЧНИЙ ПЕРІОД

Багато порад щодо працевлаштування в першу роботу можна знайти в Internet та в різних друкованих джерелах, ці поради дійсно слухні, якщо їх уважно проаналізувати та вміло застосувати. Але часто у випускників нашого закладу за браком досвіду виникає питання не стільки, де шукати роботу, а на яку саме посаду можна претендувати з дипломом бакалавра чи магістра відповідної спеціальності. Іноді студентам складно правильно визначитись, яку саме посаду вказати в резюме, щоб очікування від виконання професійних обов'язків не принесли розчарування. Також може бути присутня певна паніка щодо працевлаштування в період економічного спаду, про який ми багато чуємо як із засобів масової інформації, так і від родичів та знайомих. Проаналізувавши ситуацію сьогоденного ринку праці, а саме інформацію друкованих видань, знайомих, родичів та осіб, які шукають роботу, слід зазначити, що найбільший попит, як і в попередні роки, лишається на фахівців з економічної освіти.

Варто пам'ятати, що наш університет здійснює підготовку бакалаврів і магістрів за Болонською системою. Одним із положень Болонської декларації є забезпечення працевлаштування випускників. У ній зазначена орієнтація вищих навчальних закладів на кінцевий результат: знання випускників мають застосовуватись і використовуватись в усій Європі. Усі академічні ступені та інші кваліфікації повинні реалізуватися на європейському ринку праці. Професійне визнання кваліфікації має бути полегшене. Отже, випускники нашого закладу мають змогу претендувати на вакантні посади не тільки внутрішнього, а й зовнішнього ринку праці. А це, погодьтесь, підвищує шанси на здобуття бажаної посади, так як розширює пошуковий простір. Варто про це пам'ятати.

Так, фахівці столичних кадрових агентств стверджують, що економічний сегмент киявського ринку праці є одним із найбільш стабільних – підйом і різке падіння попиту з боку роботодавців економічних спеціальностей практично не стосується. Хоч це й не означає, що знайти престижну роботу економісту легко.

Попит на економістів пов'язаний з тим, що на економістах у будь-якій компанії тримається багато життєво важливих бізнесових моментів – перш за все, рух грошових потоків. Тому будь-яка фірма прагне запобігти плинності цих спеціалістів. Ця ситуація дещо зменшує шанси пре-

тendentів-економістів знайти престижну роботу в великих компаніях, проте на висококваліфікованих економістів існує дефіцит.

Однак, ті ж самі підприємства, що мають досвід, згодом розширюють свій бізнес, утворюють нові філії і відділи. Крім того, на ринку постійно з'являються нові компанії. Як існуючі, так і нові компанії є потенційними роботодавцями для економістів. Саме поняття "економіст" і роботодавцями і рекрутерами на сьогодні практично не використовується, так як є узагальненням. Для сьогоденного ринку праці є характерною тенденція попиту на вузькоспеціалізований персонал. Економістів це стосується в першу чергу. Спеціалісти з підбору персоналу користуються такою класифікацією економічних спеціальностей: фінансовий клерк, фінансовий менеджер, фінансовий аналітик, фінансовий директор. Та все ж на деяких підприємствах ще зберігається посада економіста. У його обов'язки входить майже все те, що виконує фінансовий менеджер – займається бюджетуванням, економічними прогнозами та аналізом (наприклад, розраховує собівартість продукції тощо). Фінансовий клерк є асистентом фінансового менеджера, тобто простим виконавцем. Фінансовий аналітик у компанії займається аналізом розподілу фінансових потоків. Найвищий щабель в ієрархічній драбині економістів на підприємстві – фінансовий директор, до обов'язків якого входить прогнозування економічного розвитку компанії і розробка стратегії. В окрему групу фахівці з підбору персоналу виділяють фінансових аудиторів, що працюють в аудиторських компаніях.

Спеціалісти стверджують, що сьогоденні на ринку праці найбільший попит на фінансових менеджерів, фінансових аналітиків і фінансових аудиторів. Найбільше в таких спеціалістах відчувають потребу торгові та телекомунікаційні підприємства. Як відмічають фахівці ринку праці, освіта претендента не є головним чинником для роботодавців. Найбільш

цінним є певний досвід роботи, а також особистісні якості претендента. Та все ж вища економічна освіта для претендента є обов'язковою.

Сьогодні фахівців економічного напрямку готує багато столичних вузів, а економічні спеціальності

входять до списку найбільш популярних серед абітурієнтів і навчання на економічних факультетах є престижним. За даними приймальних комісій цих вузів, конкурс на окремі економічні спеціальності складає 10 осіб на місце.

За статистичними даними служби зайнятості найбільше у Києві заробляють головні бухгалтери, IT-менеджери, маркетингологи, менеджери іноземних компаній та логістики (перевезення товарів). У цих професіях пропонують зарплати від \$800. Від претендентів на зазначені посади вимагають досвіду, знання комп'ютерних програм та іноземної мови. Такими претендентами часто стають студенти старших курсів, що йдуть на стажування у компанію, з можливістю залишитися на роботі. За браком трудового досвіду в студента має бути гарна теоретична база.

Великі "імпортні" підприємства найчастіше шукають бухгалтерів та офісних працівників (секретарі, офіс-менеджери, системні адміністратори, персональні асистенти керівників). Також є попит на маркетингологів, спеціалістів з логістики та інформаційних технологій. Початкова зарплата офіс-менеджера – \$400. Маркетингологів і логістиків можуть розраховувати на \$800, а головному бухгалтерові зі знанням міжнародних стандартів звітності запропонують від \$900.

Попри фінансову кризу, яка призвела до скорочень робочих місць працездатного населення, попит на низку спеціальностей в Україні залишається. Нині роботодавці шукають таких спеціалістів:

— менеджери з продажів (вони не-

обхідні задля утримання об'єму продажів, коли ситуація погіршується);

— кризові менеджери;

— мас-медіа спеціалісти вищої ланки: директори, топ-менеджери, керівники видань (у кризових ситуаціях вони завжди потрібні, тому що є маса інформації, на яку є попит);

— менеджери з реклами (чимало компаній прагнуть зайняти нішу тих, хто постраждав від кризи, за допомогою збільшення реклами);

— спеціалісти колекторських компаній (через непогашені кредити багато банків почали звертатися по допомогу саме до них);

— аграрії (цей сектор криза поки що не торкнулося);

— юристи з господарського права;

— бухгалтери;

— IT-спеціалісти;

— секретарі.

Чотири останні потрібні повсякчас, оскільки виконують господарську діяльність компанії.

За словами експертів, не зважаючи на складну ситуацію в країні, ринок праці живе, звільняють більш слабких, беруть більш сильних.

Молоді спеціалісти, особливо випускники вузів, які не мають досвіду роботи, потрапили у групу ризику. Порівняно з минулим роком, нинішні випускники знайдуть роботу менш оплачувану. У 2007 році, не маючи досвіду роботи, вони могли просити мінімум 700-800 \$ за місяць (мова йде про столицю). Зараз ніхто таких зарплат не пропонує. Щоб їх "купили", вони повинні працювати над собою й бути готовим почати все з нуля.

Натомість певна частка підприємств орієнтована на молоді кадри. Тому що молоді спеціалісти – це нові ідеї, знання, підходи, сучасні технології.

Керівники деяких фірм стверджують, що віддають перевагу випускникам вузів, при підборі персоналу, бо, на їхню думку, необхідних спеціалістів підприємство має "плекати" самостійно. Щоб фірма мала цінного співробітника, його слід виростити. Відповідно, роботу пропонують тим, у кому бачать перспективу. Підприємство готове вкладати гроші в навчання та підвищення кваліфікації таких спеціалістів. Тобто в майбутньому вони зможуть стати висококваліфікованими спеціалістами і скласти професійний капітал підприємства.

Рекрутери попереджають "свіженьких спеціалістів", що роботодав-

ці віддають перевагу студентам і випускникам, оскільки при невисоких зарплатах з них можна вимагати максимум зусиль. Керівники іноді користуються тим, що молоді не обходимо отримати досвід роботи, і загрузають їх по повній, говорячи, що такі працівники мусять працювати на перспективу, а компанія готова їм допомогти у здобутті цінного досвіду.

Випускникам і студентам не слід забувати, що вихід є з будь-якої ситуації. Не всім екс-студентам вдається знайти роботу одразу. В середньому на пошуки витрачається від місяця до півроку.

Якщо з якоїсь причини складно влаштуватись за спеціальністю, слід спробувати попрацювати менеджером з продажу. Для цього не слід мати спеціальної освіти, а на ринку праці існує нехватка таких спеціалістів.

Слід підкреслити, що в студентські роки бажано знайти підробіток саме за спеціальністю. Для роботодавців це є показником зацікавленості в професійному зрості. Компанії, що співпрацюють з нашим закладом і спілкуються з нашими студентами, можуть запропонувати своїм протеже більш вигідні посади.

Роботодавці, які звертаються до центру "Перспектива", зацікавлені в молодих талановитих, відповідальних і успішних студентах, які можуть застосовувати набуті знання на користь підприємства.

Ще раз про вимоги до випускника університету:

— диплом про вищу освіту;

— знання хоча б однієї іноземної мови;

— впевнений користувач ПК;

— досвід роботи (хоча б мінімальний – півроку).

Отже, без досвіду випускнику складно влаштуватись на високооплачувану роботу. Тому починати освоювати свою професію краще ще під час навчання в університеті.

Ще одна важлива порада випускникам від спеціалістів з підбору персоналу: зменшити свої зарплатні апетити. Бо, якщо претендент з порогу почне вимагати "добавку" до запропонованої зарплатні, нічого не маючи "за спиною", навряд чи є шанси сподобатись роботодавцеві.

Якщо ж хоч би на першому етапі побути "м'яким і пухнастим" і переконати керівника в тому, що "дорогий Василю Петрович, я готовий вчитись, і подивіться, як все відмінно в мене виходить", можна після випробувального терміну попросити надбавочку.

Спеціаліст Відділу міжнародної статистичної звітності

Вимоги:

студенти 5-6 курсів;

вік – до 25 років;

впевнений користувач ПК;

володіння іноземними мовами Upper-intermediate;

бажаний досвід проходження практики або стажування в фінансовій сфері, на посадах фінансиста;

кмітливність, здатність швидко навчатися, бажання працювати та почати кар'єру в Банку.

Компанія "ОЛІМП" – один з провідних виробників лікєро-горілкової продукції оголошує конкурс на заміщення вакантної посади "Асистент керівника"

Основні посадові обов'язки включають:

вхідна-вихідна кореспонденція;

робота з офісною технікою: принтер, сканер, факс, міні-АТС;

ведення внутрішнього документообігу;

планування робочого дня керівника;

робота по проведенню засідань і нарад, складення протоколів засідань.

Вимоги до кандидата:

ч/ж, від 21 року;

в/о;

ДР (можна мінімальний) на аналогічні посади, офіс-менеджер, секретар;

грамотна російська, українська мова;

готовність до роботи з великими обсягами інформації;

відмінне знання ПК, офісної техніки.

Особисті якості:

ініціативність;

готовність до роботи в колективі;

добра самоорганізація;

пунктуальність;

акуратність;

уважність;

оперативність.

Ми надаємо:

роботу в молодому, дружньому колективі,

робоче місце в сучасному офісі в центрі Києва;

офіційне працевлаштування;

соц. пакет відповідно до КЗПП України.

Резюме з назвою посади "Асистент керівника" надсилайте на e-mail: ksavchenko@olimp.ua з приміткою – для Катерини.

Запрошуємо до команди "Бізнес-Лінк"!

Якщо Ви активні, креативні, оптимістично налаштовані і досконало володієте англійською мовою, тоді Вам до нас!

Компанія "Бізнес-лінк", оголошує конкурс на заміщення вакантної посади: Бухгалтера

Що потрібно від Вас:

1. Вища, н/в освіта (4-5 курс).

2. Знання англійської мови.

3. Досвід роботи не менше одного року.
4. Знання та досвід роботи в 1С.

Що ми пропонуємо:

1. Молодіжний, згуртований і дружній колектив.
2. Навчання.
3. Вдосконалення англійської мови.
4. Кар'єрне зростання до головного бухгалтера.
5. Сприяння в отриманні міжнародних сертифікатів.
6. Належна заробітна плата.

Якщо Ви вважаєте себе ідеальним кандидатом, будь ласка, надсилайте своє резюме за адресою: r.loevkaya@businesslink.kiev.ua, вказавши у темі листа назву посади.

Детальну інформацію про компанію Ви можете знайти на нашому сайті: www.edUKation.com.ua

Компанія "Бізнес-лінк", оголошує конкурс на заміщення вакантної посади: менеджер з освітніх програм у Великобританії (Education Abroad Manager)

Що треба робити:

1. Підбирати і консультувати клієнтів з освітніх програм у Великобританії.
2. Надавати клієнтський сервіс на вищому рівні.
3. Вести переговори з англійськими партнерами.
4. Вносити креативні пропозиції.

Що слід вміти:

1. Вільно спілкуватися як англійською, так і рідною мовою (українською/російською).
2. Вміти грамотно і чітко висловлювати свої думки.

3. Уміти слухати.

Що потрібно від Вас:

1. Н/в, вища освіта.
2. Англійська на рівні Advanced.
3. Бажання вчитись і розвиватись.
4. Досвід проживання, навчання чи роботи за кордоном – вітається.

Що ми пропонуємо:

1. Молодіжний, згуртований і дружній колектив.
2. Вдосконалення англійської мови.
3. Відраження до Англії, Німеччини.
4. Кар'єрне зростання.
5. Достойна заробітна плата.

Якщо Ви вважаєте себе ідеальним кандидатом, будь ласка, надсилайте своє резюме за адресою: r.loevkaya@businesslink.kiev.ua, вказавши у темі листа назву посади, що Вас цікавить.

Детальну інформацію дивіться на нашому сайті: www.edUKation.com.ua

Компанія "Бізнес-лінк", оголошує конкурс на заміщення вакантної посади: Секретар

Основні обов'язки:

1. Прийом і реєстрування телефонних дзвінків.
2. Реєстр і розподіл вхідної, вихідної кореспонденції.
3. Переклад документів.

4. Прийом гостей, обслуговування чаєм, кавою.
5. Допомога співробітникам компанії.
6. Робота в першу половину дня (з 8.00 до 14.00).

Основні вимоги:

1. Незакінчена вища освіта (2-5 курс).
2. Комп'ютерна грамотність.
3. Вміння працювати в команді.
4. Англійська мова на рівні Upper-intermediate.
5. Позитивний настрій і оптимізм.

Ділові і особисті якості:

1. Відмінні комунікативні навички.
2. Вміння працювати як самостійно, так і в команді.
3. Небайдужість до людей.
4. Вміння працювати в інтернаціональній команді.

Що ми пропонуємо:

1. Навчання.
2. Зарплатня 300 у.о.
3. Багаточисельні можливості для вдосконалення англійської мови.
4. Молодий, креативний і дружній колектив.

Якщо Ви вважаєте себе ідеальним кандидатом, будь ласка, надсилайте своє резюме за адресою: r.loevkaya@businesslink.kiev.ua, вказавши у темі листа назву посади.

Детальну інформацію дивіться на нашому сайті: www.edUKation.com.ua

За більш детальною інформацією звертатись до Центру "Перспектива"

ІСТОРИЧНІ РОЗВІДКИ

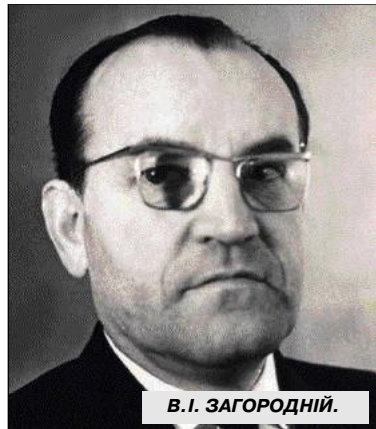
Наш університет у 1970-х роках

Початок 1970-х років, рівно і як весь цей період, був позначений тенденцією до послідовного зростання чисельності та якості студентського контингенту та викладацьких кадрів КІНГ, розширенням його матеріально-технічної бази, хоча тогочасна суспільно-політична ситуація (пов'язана із поступовим наростанням кризових явищ в економіці та загальним «застоем» і «неосталінськими» проявами в усіх сферах життя) значно ускладнювала цей процес.

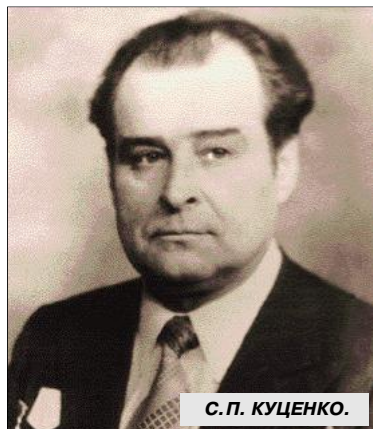
Станом на 1970 р. вуз нараховував понад чотириста викладачів (із них – 19 професорів та 104 – доценти). Керівником КІНГ у 1970 – 1973 рр. був В.І. Загородній, у 1973 – 1975 рр. – випускник нашого вузу С.П. Куценко, а з 1975 по 1980 рр. – Л.Г. Андреев.

Тривало зростання студентського контингенту (хоча воно й відставало від закладених на початку 1960-х рр. темпів). Наприкінці 1970-х рр. кількість студентів істотно зросла, перевищивши 10 тис. осіб на всіх формах навчання. Водночас відбувалось й поліпшення показників навчального процесу: у 1978 – 1979 навчальному році абсолютна успішність на стаціонарі (по всім факультетам) досягла 97,7 %, на вечірній формі навчання – 89,2 % і на заочній формі – 88,8 %. При цьому загальна кількість тих, хто навчався на «5» та «4» - на стаціонарі досягла 53,4 %. За статевою ознакою студентський контингент поділявся наступним чином: на стаціонарі майже 2/3 становили особи жіночої статі, тоді як на вечірній та заочній формах – їх частка була дещо меншою (водночас особи чоловічої статі складали більше половини аспірантів інституту). За національною ознакою студенти поділялись як і в попереднє десятиліття: майже 60 % студентів становили українці, ще 30 % – росіяни, решта – євреї, білоруси, молдавани та представники інших національностей.

Студенти КІНГ не лише вимог-

В.І. ЗАГОРОДНІЙ.

С.П. КУЦЕНКО.

Л.Г. АНДРЕЄВ.

ливо підходили до навчального процесу, але мали різнобічні інтереси, що зумовило появу та діяльність у стінах вузу низки студентських товариств. Зокрема, велась активна робота наукового студентського гуртка, що мав ряд секцій і на його базі проводились наукові конференції студентів. З 1971 р. у КІНГ розпочав роботу клуб профорієнтації (з галузі знань у сфері аграрного сектору економіки), з 1973 р. – клуб військово-патріотичного виховання «Батьківщина» та ряд інших.

Станом на 1970 р. було здано в експлуатацію добудову до головного корпусу, що додало до корисної площі вузу ще 10000 м. кв. Проте аудиторного фонду продовжувало не вистачати. Тож доводилось раціонально використовувати наявні ресурси: заняття у власному корпусі розбивались на дві зміни (перша – з 8 до 19 год., друга – з 19 до 22 год. 15 хв.). Також тривала оренда окремих аудиторій у 7-ми школах міста. Проте до кінця 1970-х рр. проблему із аудиторним фондом вдалось в основному вирішити. А невдовзі було завершено спорудження спортивного корпусу та басейну. Розширявся навчально-мето-

дичний фонд. Уже на початку 1970-х рр. загальна чисельність бібліотечного фонду перевищила 0,5 млн. позицій. А в Тернопільському філіалі КІНГ нараховувалось ще близько 15 тис. екземплярів книг.

Наказом по Міністерству вищої та середньої спеціальної освіти УРСР від 24 травня 1977 р. КІНГ було передано Криворізький філіал Донецького інституту радянської торгівлі.

Станом на 1977 р. інститут складався з 6 факультетів: планово-економічний, економіки праці та матеріально-технічного постачання, планування сільськогосподарства, фінансово-економічний, обліково-економічний, інженерно-економічний; а також з деканату по роботі з іно-

земними студентами і деканату заочного та вечірнього навчання (ці форми навчання тоді було виділено в окремий структурний підрозділ нашого вузу). Тривало заснування нових кафедр (зокрема, у 1977 р. було засновано кафедру технічних засобів відбору та обробки інформації), а внаслідок злиття двох кафедр створено кафедру економіки та організації сільськогосподарства. Загалом же наприкінці 1970-х рр. в інституті функціонувало 7 загальноінститутських кафедр, а на 6 факультетах – ще 23 кафедри.

Розвивалась співпраця з іноземними економічними вузами. Так, відбувались періодичні обміни делегаціями студентів та поїздки на стажування викладачів між КІНГ та Вищою економічною школою м. Братислава (Чехословаччина). При цьому, з цим вузом ще у 1964 р. було підписано спеціальну угоду про науково-культурну співпрацю, а у 1977 р. цей договір було поновлено. Саме Братиславська вища економічна школа була першим європейським вузом, з яким КІНГ встановив співпрацю на постійній основі.

Студенти КІНГ відвідували Головну школу планування та стати-

стики Варшави (Польща). Велась співпраця з Будапештським інститутом фінансів і обчислювальної справи, з Катовицькою економічною академією тощо. Співробітники нашого вузу брали участь у роботі низки міжнародних наукових конференцій, спільно з іноземними колегами видавали наукові праці, підручники та іншу навчально-методичну літературу.

У КІНГ тривало навчання студентів з низки держав. Вже станом на 1970 р. вуз підготував 276 дипломованих спеціалістів для 55 країн світу, а впродовж 1970-х рр. у КІНГ щороку навчалось кілька сот студентів з понад 30 країн: у 1970 р. – 114 студентів-іноземців, у 1975 р. – 129, у 1977 р. – 177, у 1978 р. – 229, у 1979 р. – 260. Стабільне збільшення кількості студентів-іноземців у стінах нашого вузу зумовило запровадження для них також і мовних курсів. Було організовано Клуб інтернаціонального виховання («Інтерклуб») задля зміцнення дружніх взаємин вітчизняних та іноземних студентів (хоча у його роботі значною була ідеологічно-пропагандистська складова).

Також розпочалась підготовка іноземних громадян у КІНГ до захисту дисертацій. В аспірантурі КІНГ у цей період навчались громадяни Південноафриканської республіки, Пакистану, Афганістану та низки інших країн.

Продовжувалась активна співпраця професорсько-викладацьких кадрів КІНГ із низкою виробничих об'єднань республіки. Так, завдяки впровадженню розробленим у КІНГ математичним методам в оперативному плануванні автоперевезень у Жданівському виробничому автотресті було досягнуто щорічної економії коштів у сумі 164,4 тис. крб.

А.І. ЧУТКИЙ, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії економічних вчень та економічної історії, директор Музею історії КНЕУ ім. В. Гетьмана

Порядок закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти у Державному вищому навчальному закладі «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» на тендерній основі

Продовження. Початок у № 36-39.

Розділ III**ПРОЦЕДУРА ВІДКРИТИХ ТОРГІВ
15. Умови застосування процедури відкритих торгів**

15.1. Процедура відкритих торгів проводиться, якщо вартість предмету закупівлі:

– дорівнює та перевищує 100 тис. гривень, якщо закуповуються товари, послуги;

– дорівнює та перевищує 300 тис. гривень, якщо закуповуються роботи;

15.2. При проведенні процедури відкритих торгів тендерні пропозиції мають право подавати всі зацікавлені учасники.

16. Інформування учасників про проведення процедури відкритих торгів

16.1. В оголошенні про проведення торгів обов'язково зазначаються:

16.1.1. найменування та юридична адреса Замовника торгів;

16.1.2. назва, кількість та місце поставки товарів або вид і місце проведення робіт чи надання послуг;

16.1.3. строк поставки товарів, виконання робіт, надання послуг; основні кваліфікаційні вимоги, яким повинні відповідати учасники;

16.1.4. способи і місце отримання тендерної документації та розмір плати за неї (за наявності вимоги замовника про таку плату);

16.1.5. місце та строк подання тендерних пропозицій;

16.1.6. місце, дата та час розкриття тендерних пропозицій;

16.1.7. адреса обраної інформаційної системи в мережі Інтернет;

16.1.8. розмір та умови надання тендерного забезпечення (якщо його надання вимагається Замовником). В оголошенні може зазначатися додаткова інформація, визначена Замовником.

16.2. Строк для подання тендерних пропозицій не може бути менше 21 календарного дня.

17. Тендерна документація

17.1. Замовник надсилає або надає учаснику тендерну документацію протягом трьох робочих днів з дня отримання від нього відповідного запиту у разі проведення відкритих і двоступеневих торгів та згоди на участь у торгах – у разі проведення торгів з обмеженою участю.

17.2. Тендерна документація повинна містити:

17.2.1. інструкцію щодо підготовки тендерних пропозицій;

17.2.2. кваліфікаційні вимоги до учасників та інформацію про необхідність документального підтвердження відповідності учасників встановленим кваліфікаційним вимогам;

17.2.3. інформацію про необхідні технічні та якісні характеристики предмета закупівлі, у тому числі:

– відповідну технічну специфікацію (у разі погребі - плани, креслення, малюнки);

17.2.4. кількість товару та місце його поставки;

17.2.5. місце, де повинні виконуватися роботи чи надаватися послуги;

17.2.6. строки поставки товарів, виконання робіт, надання послуг;

17.2.7. основні умови, які обов'язково включаються у договір про закупівлю або проект договору;

17.2.8. опис окремої частини або частини предмета закупівлі (лоту), щодо яких можуть бути подані тендерні пропозиції у разі, коли учасникам дозволяється подати тендерні пропозиції стосовно частини предмета закупівлі;

17.2.9. критерії та методику оцінки тендерних пропозицій із зазначенням питомої ваги критеріїв;

17.2.10. методику розрахунку ціни тендерної пропозиції із зазначенням, чи повинна вона включати інші елементи, крім вартості самих товарів, робіт чи послуг, наприклад, витрат на транспортування, страхування, навантаження, розвантаження, сплату митних тарифів, податків тощо;

17.2.11. інформацію про валюту, у якій повинна розраховуватися і зазначатися ціна тендерної пропозиції;

17.2.12. відомості про мову (мови), якою (якими) повинні подаватися тендерні пропозиції;

17.2.13. вимоги замовника щодо надання тендерного забезпечення та забезпечення виконання договору про закупівлю, якщо це передбачено тендерною документацією;

17.2.14. умови повернення (неповернення) тендерного забезпечення;

17.2.15. зазначення способу, місця та кінцевого строку подання тендерних пропозицій;

17.2.16. виклад процедури надання роз'яснень щодо тендерної документації;

17.2.17. зазначення строку, протягом якого тендерні пропозиції вважаються дійсними;

17.2.18. зазначення місця, дати та часу розкриття тендерних пропозицій;

17.2.19. зазначення прізвища, посади та адреси однієї чи кількох посадових осіб або інших працівників Замовника, уповноважених здійснювати зв'язок з учасниками;

17.2.20. інформацію про додаткові умови, необхідні для акцепту тендерної пропозиції. Тендерна документація може містити також іншу інформацію, яку Замовник вважає за необхідне до неї включити.

17.3. Технічна специфікація, плани, креслення, малюнки чи описи предмета закупівлі, що вимагаються Замовником, повинні містити:

17.3.1. детальний опис товарів, робіт, послуг, що закуповуються, з описом їх об'єктивних технічних та якісних характеристик;

17.3.2. вимоги щодо технічних характеристик функціонування предмета закупівлі у разі, коли опис скласти неможливо або коли доцільніше зазначення таких показників;

17.3.3. посилання на стандартні характеристики, вимоги, умовні позначення та термінологію товарів, робіт чи послуг, що закуповуються, передбачені існуючими міжнародними або національними стандартами, нормами та правилами.

17.4. Технічна специфікація не повинна містити посилання на конкретні торговельну марку чи фірму, патент, конструкцію або тип предмета закупівлі, джерело його походження чи виробника.

18. Надання роз'яснень щодо тендерної документації та внесення до неї змін

18.1. Учасник має право не пізніше, ніж за сім календарних днів до закінчення строку подання тендерних пропозицій звернутися до Замовника за роз'ясненнями щодо тендерної документації. Замовник повинен дати відповідь на запит учасника протягом двох робочих днів з дати його одержання.

18.2. Не пізніше, ніж за три робочих дні до закінчення строку подання тендерних пропозицій Замовник має право з власної ініціативи чи за результатами запитів учасників внести зміни до тендерної документації, при цьому продовживши строк подання та розкриття тендерних пропозицій, та повідомити про зазначені зміни письмово всіх учасників, яким було надано тендерну документацію.

18.3. У разі проведення зборів із метою роз'яснення будь-яких запитів щодо тендерної документації, Замовник повинен забезпечити ведення протоколу цих зборів з викладенням у ньому всіх роз'яснень щодо запитів і надіслати його всім учасникам, яким було надано тендерну документацію, незалежно від їх присутності на зборах.

18.4. У разі несвоєчасного подання Замовником роз'яснень щодо змісту тендерної документації або її змін, Замовник повинен продовжити строк подання та розкриття тендерних пропозицій, але не менш, ніж на три робочі дні.

19. Забезпечення тендерної пропозиції

19.1. Замовник має право зазначити в оголошенні про проведення торгів та в тендерній документації вимоги щодо надання тендерного забезпечення, його розмірів, а також застереження щодо випадків, коли тендерне забезпечення не повертається учаснику. У цьому разі учасник під час подання тендерної пропозиції одночасно вносить тендерне забезпечення.

19.2. Розмір тендерного забезпечення у грошовому виразі не може перевищувати одного відсотка очікуваної вартості закупівлі у разі проведення торгів на закупівлю робіт та п'яти відсотків – у разі проведення торгів на закупівлю товарів чи послуг на умовах, визначених тендерною документацією.

19.3. У разі, коли тендерні пропозиції подаються щодо частини предмета закупівлі (лота), розмір тендерного забезпечення встановлюється Замовником, виходячи з очікуваної вартості предме-

та закупівлі по кожному лоту.

19.4. Тендерне забезпечення не повертається Замовником у разі:

19.4.1. відкликання або зміни тендерної пропозиції учасником після закінчення строку її подання;

19.4.2. не підписання учасником, що став переможцем торгів, договору про закупівлю;

19.4.3. ненадання переможцем процедури торгів забезпечення виконання договору про закупівлю після акцепту його тендерної пропозиції, якщо надання такого забезпечення передбачено тендерною документацією.

19.5. Замовник не може претендувати на тендерне забезпечення і повинен повернути його учаснику протягом 10 календарних днів з дати настання підстави для повернення тендерного забезпечення у разі:

19.5.1. закінчення строку дії забезпечення тендерної пропозиції, зазначеного у тендерній документації;

19.5.2. укладення договору про закупівлю з учасником, що став переможцем торгів;

19.5.3. відкликання тендерної пропозиції до закінчення строку її подання;

19.5.4. закінчення процедур закупівлі без укладення договору про закупівлю з жодним із учасників, що подали тендерні пропозиції.

20. Порядок подання тендерних пропозицій

20.1. Тендерна пропозиція подається у письмовій формі за підписом уповноваженої посадової особи учасника у запечатаному конверті або в іншій формі, зазначеній у тендерній документації. На запит учасника Замовник підтверджує отримання його тендерної пропозиції із зазначенням дати і часу. Кожен учасник має право подати тільки одну тендерну пропозицію (у тому числі до визначеного у тендерній документації лоту), а також може подати альтернативну тендерну пропозицію, якщо це передбачено тендерною документацією. Одержана тендерна пропозиція вноситься до реєстру, форма якого визначається тендерним комітетом Замовника.

20.2. Тендерна пропозиція супроводжується документом, що підтверджує надання учасником тендерного забезпечення, якщо таке надання передбачено тендерною документацією.

20.3. Тендерні пропозиції, отримані Замовником після закінчення строку їх подання, не розкриваються і повертаються учасникам, що їх подали.

20.4. Тендерні пропозиції залишаються дійсними впродовж зазначеного у тендерній документації строку. До закінчення цього строку Замовник має право вимагати від учасників продовження дії тендерних пропозицій.

Учасник має право:

- відхилити таку вимогу, не втрачаючи при цьому наданого ним тендерного забезпечення;
- погодитися з вимогою та продовжити строк дії наданих ним тендерної пропозиції та тендерного забезпечення.

20.5. Учасник має право внести зміни або відкликати свою тендерну пропозицію до закінчення строку її подання без втрати його тендерного забезпечення. Такі зміни чи заява про відкликання тендерної пропозиції можуть бути враховані у разі, коли вони отримані Замовником до закінчення строку подання тендерних пропозицій.

21. Забезпечення виконання договору про закупівлю

21.1. Під час здійснення закупівлі замовник має право вимагати від учасника - переможця внесення ним під час укладення договору про закупівлю забезпечення виконання договору згідно з умовами, зазначеними в тендерній документації. Замовник повертає учаснику забезпечення виконання договору про закупівлю відповідно до умов, зазначених у цьому договорі.

21.2. Розмір забезпечення виконання договору про закупівлю не може перевищувати 10 відсотків вартості договору у разі закупівлі товарів і послуг та 5 відсотків – у разі закупівлі робіт.

21.3. Кошти, що надійшли як забезпечення виконання договору (у разі, коли вони не повертаються учаснику), підлягають перерахуванню до загального фонду відповідного бюджету.

22. Розкриття тендерних пропозицій

22.1. Розкриття тендерних пропозицій здійснюється у день закінчення строку їх подання у час та в місці, зазначених у тендерній документації.

22.2. До участі у процедурі розкриття тендерних пропозицій Замовником допускаються всі учасники, що подали тендерні пропозиції, або їх уповноважені представники, а також представники засобів масової інформації. Відсутність учасника або його уповноваженого представника на процедурі розкриття тендерних пропозицій не є підставою для не розкриття, не розгляду або відхилення його тендерної пропозиції.

22.3. Під час розкриття тендерних пропозицій перевіряється та оголошується наявність усіх необхідних документів, передбачених тендерною документацією, правильність їх оформлення, а також мають бути оголошені Замовником присутнім представникам учасників найменування та адреса кожного учасника, ціна кожної тендерної пропозиції. Під час розкриття тендерних пропозицій складається протокол, в якому зазначаються відомості, зазначені в п.22.3, копія якого надається всім учасникам на їх запит протягом одного робочого дня після дня отримання від учасника відповідного запиту. Ці відомості зазначаються у звіті про результати здійснення процедури закупівлі.

23. Розгляд та оцінка тендерних пропозицій

23.1. Замовник має право звернутися до учасників за роз'ясненнями змісту їх тендерних пропозицій із метою полегшення розгляду та оцінки пропозицій.

23.2. Замовник та учасники не можуть ініціювати будь-які переговори з питань внесення змін до змісту поданої тендерної пропозиції, включаючи зміну її ціни та коригування, з урахуванням вимог п. 23.3.

23.3. Замовник має право на виправлення арифметичних помилок, виявлених у поданій тендерній пропозиції, під час її оцінки, за умови отримання письмової згоди на це учасника, який подав цю тендерну пропозицію.

23.4. До оцінки замовник допускає тендерні пропозиції, які не було відхилено згідно з цим Порядком.

23.5. Замовник визначає переможця торгів із числа учасників, тендерні пропозиції яких не було відхилено, на основі критеріїв і методики оцінки, зазначених у тендерній документації.

23.6. Критеріями оцінки можуть бути:

23.6.1. у разі закупівлі товарів, робіт і послуг, для яких існує постійно діючий ринок, які виробляються, виконуються чи надаються не за окремо розробленими специфікаціями (технічними проектами):

- ціна;
- умови розрахунків;
- строк поставки;
- експлуатаційні витрати.

23.6.2. у разі закупівлі, яка має складний або спеціалізований характер (у тому числі консультаційних послуг, наукових досліджень, експериментальних або розробок, дослідно-конструкторських робіт):

- найнижча ціна разом із іншими критеріями оцінки, зокрема, такими як: – досвід роботи та кваліфікація учасника щодо предмета закупівлі;
- після продажне обслуговування;
- експлуатаційні витрати;
- передача технології та підготовка управлінських, наукових і виробничих кадрів, включаючи використання місцевих ресурсів, у тому числі засобів виробництва, робочої сили і матеріалів для виготовлення товарів, виконання робіт, надання послуг, що пропонуються учасником.

23.7. Загальний строк розгляду, оцінки та визначення переможця торгів не повинен перевищувати 30 робочих днів після дня розкриття тендерних пропозицій.

23.8. У разі, коли для визначення найкращої тендерної пропозиції використовуються критерії інші, ніж найнижча ціна, у тендерній документації визначається їх вартісний еквівалент або питома вага цих критеріїв у загальній оцінці тендерних пропозицій. Питома вага цінного критерію не може бути нижчою 70 відсотків.

23.9. Замовник має право від будь-якого учасника процедури закупівлі надання документів про повторне підтвердження відповідності його кваліфікаційним вимогам, а також ціни його тендерної пропозиції чи звернутися за підтвердженням такої інформації. У разі відмови учасника надати документи про таке підтвердження чи одержання достовірної інформації щодо його невідповідності кваліфікаційним вимогам або факту надання у тендерній пропозиції будь-

якої недостовірної інформації, Замовник відхиляє тендерну пропозицію цього учасника і визначає переможця торгів з числа учасників, що залишилися.

23.10. Для розгляду тендерних пропозицій можуть залучатися на договірних засадах відповідні експертні організації чи окремі експерти. Відбір експертних організацій здійснюється згідно з цим Порядком.

23.11. У разі, коли Замовником не передбачалася можливість подання тендерних пропозицій на частини предмета закупівлі (лоти), Замовник може визначити лише одного переможця процедури закупівлі.

23.12. Інформація щодо розгляду та оцінки тендерних пропозицій не надається до укладення договору про закупівлю особам, які офіційно не брали участь у процедурі закупівлі, за винятком випадків, коли така інформація надається уповноваженому органу чи суду.

24. Відхилення тендерних пропозицій

24.1. Замовник відхиляє тендерну пропозицію у разі, коли:

24.1.1. учасник не відповідає кваліфікаційним вимогам, встановленим у тендерній документації згідно із п.13 цього Порядку;

24.1.2. тендерна пропозиція не відповідає умовам тендерної документації;

24.1.3. учасник, який подав тендерну пропозицію, не погоджується з виправленням виявленої Замовником арифметичної помилки;

24.1.4. учасник не надав тендерного забезпечення, якщо таке забезпечення вимагалось Замовником;

24.1.5. учасник порушив вимоги п.6 цього Порядку.

24.2. Замовник може відхилити всі тендерні пропозиції до акцепту тендерної пропозиції, якщо це передбачено тендерною документацією.

24.3. Причини відхилення тендерної пропозиції зазначаються у звіті про результати здійснення процедури закупівлі і протягом семи календарних днів з дати прийняття відповідного рішення повідомляються зацікавленому учаснику.

25. Відміна торгів чи визнання торгів такими, що не відбулися

25.1. Торги відмінюються у разі:

25.1.1. подання на участь у торгах менше двох тендерних пропозицій щодо предмета закупівлі, визначеного замовником у тендерній документації;

25.1.2. відхилення всіх тендерних пропозицій згідно з цим Порядком. Торги відмінюються частково (за лотом) у разі подання менше двох тендерних пропозицій до відповідного лоту.

25.2. Замовник може визнати торги такими, що не відбулися, у разі, коли:

25.2.1. ціна найбільш вигідної тендерної пропозиції перевищує суму, передбачену Замовником на фінансування закупівлі;

25.2.2. здійснення закупівлі перестало відповідати потребам унаслідок настання непереоборних об'єктивних обставин (дія непереборної сили).

25.3. Повідомлення про відміну торгів, а також визнання торгів такими, що не відбулися, надсилається Замовником усім учасникам протягом трьох робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

26. Акцепт тендерної пропозиції та укладення договору про закупівлю

26.1. Замовник акцептує тендерну пропозицію, що визнана найкращою за результатами оцінки.

26.2. Протягом п'яти календарних днів з дати акцепту Замовник надсилає переможцю торгів повідомлення про акцепт тендерної пропозиції, строк дії якого не вичерпався, а всім учасникам - письмове повідомлення про результати торгів із зазначенням назви та місцезнаходження учасника - переможця, тендерну пропозицію якого визнано найкращою за результатами оцінки.

26.3. З учасником, тендерну пропозицію якого було акцептовано, Замовник укладає договір про закупівлю відповідно до вимог тендерної документації у строк не раніше, ніж через п'ять робочих днів з дати відправлення письмового повідомлення всім учасникам про результати здійснення процедури, але не пізніше, ніж через 21 робочий день з дати акцепту.

27. Інформування учасників про результати проведення торгів

27.1. Оголошення про результати проведення торгів передається для пу-

блікації (розміщення) відповідно до п.7 цього ПЗ протягом 7 календарних днів після укладення договору про закупівлю або після прийняття рішення про відміну торгів чи визнання їх такими, що не відбулися.

27.2. В оголошенні про результати торгів обов'язково зазначаються:

27.2.1. найменування та юридична адреса Замовника;

27.2.2. вид, кількість та місце поставок товарів або вид і місце проведення робіт чи надання послуг;

27.2.2. дата публікації оголошення про закупівлю (оголошення про попередню кваліфікацію);

27.2.3. дата акценту тендерної пропозиції, що визнана найкращою;

27.2.4. дата укладення договору про закупівлю;

27.2.5. дата прийняття рішення про відміну торгів чи визнання їх такими, що не відбулися (якщо таке рішення було прийнято замовником), та їх причину;

27.2.6. вартість договору про закупівлю;

27.2.7. повне найменування переможця торгів.

Розділ IV ПРОЦЕДУРА ТОРГІВ З ОБМЕЖЕНОЮ УЧАСТЮ

28. Умови застосування процедури торгів з обмеженою участю

28.1. Процедура торгів з обмеженою участю може застосовуватися у разі, коли:

28.1.1. товари, роботи чи послуги через їх складний або спеціалізований характер можуть бути запропоновані обмеженою кількістю учасників;

28.1.2. закупівля товарів, робіт чи послуг у зв'язку з їх спеціальним призначенням становить державну таємницю.

29. Особливості здійснення процедури торгів з обмеженою участю

29.1. Під час здійснення торгів з обмеженою участю Замовник запрошує до участі у процедурі закупівлі учасників, кількість яких може забезпечити вибір найбільш вигідної пропозиції та конкуренцію, але не менше двох.

29.2. У разі проведення торгів з обмеженою участю тендерні пропозиції мають право надавати лише ті учасники, які запрошені Замовником до участі у процедурі закупівлі. Строк для подання тендерних пропозицій повинен становити не менше 30 календарних днів від дати, зазначеної в запрошенні (у разі проведення торгів з обмеженою участю після попередньої кваліфікації – 5 календарних днів).

30. Порядок здійснення процедури торгів з обмеженою участю

30.1. Процедура торгів з обмеженою участю здійснюється в порядку, передбаченому розділом III цього Порядку, з урахуванням особливостей, визначених розділом IV цього ПЗ.

30.2. У разі здійснення попередньої кваліфікації учасників інформація про це оприлюднюється Замовником згідно із п.7 цього ПЗ.

30.3. В оголошенні про здійснення попередньої кваліфікації учасників обов'язково зазначаються:

30.3.1. найменування та юридична адреса Замовника;

30.3.2. назва товару і місце його поставки, вид робіт та місце їх виконання або вид послуг та місце їх надання;

30.3.3. строки поставки товарів, виконання робіт, надання послуг;

30.3.4. способи та місце отримання кваліфікаційної документації і розмір плати за неї (якщо таку плату встановлено Замовником);

30.3.5. місце і строк подання кваліфікаційних пропозицій;

30.3.6. місце і дата розкриття кваліфікаційних пропозицій.

30.4. Кваліфікаційна документація повинна містити:

30.4.1. інструкції щодо підготовки та подання кваліфікаційної пропозиції;

30.4.2. кваліфікаційні вимоги;

30.4.3. критерії та процедуру оцінки відповідності кваліфікаційним вимогам;

30.4.5. інформацію про документи, необхідні учаснику для підтвердження відповідності кваліфікаційним вимогам;

30.4.6. відповідну технічну специфікацію (у разі потреби плани, креслення, малюнки);

30.4.7. кількість та місце поставки товару;

30.4.8. місце, де будуть виконуватися роботи чи надаватися послуги;

30.4.9. строки поставки товарів, виконання робіт, надання послуг;

30.4.10. відомості про мову (мови), якою (якими) подаються кваліфікаційні пропозиції;

30.4.11. зазначення способу, місця та кінцевого строку подання кваліфікаційних пропозицій;

30.4.12. виклад процедури надання роз'яснень щодо кваліфікаційної документації;

30.4.13. зазначення місця, дати і часу розкриття кваліфікаційних пропозицій;

30.4.14. зазначення прізвища, посади та адреси однієї чи кількох посадових осіб або інших працівників Замовника, уповноважених здійснювати зв'язок з учасниками;

30.4.15. іншу інформацію, яку Замовник вважає за необхідне включити до кваліфікаційної документації. Технічна специфікація, плани, креслення, малюнки чи описи предмета закупівлі, що вимагаються Замовником, не повинні містити посилань на конкретні торговельні марки чи фірму, патент, конструкцію або тип предмета закупівлі, джерело його походження чи виробника.

30.5. Строк подання кваліфікаційних пропозицій не повинен перевищувати 30 календарних днів від дати публікації оголошення про попередню кваліфікацію. Замовник здійснює відбір учасників для подальшої участі у процедурі торгів з обмеженою участю виключно на підставі їх відповідності умовам, зазначеним у кваліфікаційній документації, протягом 14 календарних днів з дати розкриття кваліфікаційних пропозицій. Розкриття кваліфікаційних пропозицій учасників відбувається у день закінчення строку їх подання у час та місці, зазначених в інформації про здійснення попередньої кваліфікації. До участі у процедурі розкриття Замовником допускаються всі учасники, які подали кваліфікаційні пропозиції, або їх уповноважені представники. Під час розкриття Замовником перевіряється та оголошується наявність усіх необхідних документів, передбачених кваліфікаційною документацією щодо їх підготовки, правильності їх оформлення, а також оголошуються найменування та адреса кожного учасника. Під час розкриття кваліфікаційних пропозицій складається протокол за визначеною формою, копія якого надається всім учасникам на їх запит протягом одного робочого дня після отримання від учасника відповідного запиту. Ці відомості зазначаються у звіті про результати здійснення процедури закупівлі.

30.6. Замовник протягом п'яти календарних днів після завершення попередньої кваліфікації учасників повідомляє кожного учасника, що брав у ній участь, про результат її здійснення.

30.7. До подальшої участі у процедурі торгів запрошуються лише ті учасники, які пройшли відбір за результатами здійснення попередньої кваліфікації учасників. Строк подання тендерних пропозицій після попередньої кваліфікації учасників повинен становити не менше 5 календарних днів.

Розділ V ПРОЦЕДУРА ДВОСТУПЕНЕВИХ ТОРГІВ

Стаття 31. Умови застосування процедури двоступеневих торгів

31.1. Процедура двоступеневих торгів застосовується у разі, коли:

31.1.1. Замовник не може скласти конкретний перелік товарів (робіт) або визначити вид послуг, а також у разі, коли для прийняття оптимального рішення про закупівлю необхідно провести попередні переговори з учасниками;

31.1.2. предметом закупівлі є здійснення наукових досліджень, експериментів або розробок, дослідно-конструкторських робіт, надання консультативних та інших спеціальних послуг.

32. Порядок здійснення процедури двоступеневих торгів

32.1. Двоступеневі торги здійснюються в порядку, передбаченому розділом III цього ПЗ, із урахуванням особливостей, визначених розділом V цього ПЗ.

32.2. Процедура двоступеневих торгів здійснюється у два етапи:

32.2.1. на першому етапі всім учасникам пропонується подати попередні тендерні пропозиції без зазначення ціни. Тендерна документація при цьому повинна передбачати лише пропозиції щодо технічних, якісних та інших характеристик предмета закупівлі, умови поставки, підтвердження професійної і технічної компетентності учасників та їх відповідності кваліфікаційним вимогам. Строк подання учасниками попередніх пропозицій становить не менше 30 календарних днів з дати публікації оголошення про здійснення процедури двоступеневих торгів. Замовник проводить переговори з будь-ким з учасників. Після отримання попередніх пропозицій Замовник має право внести зміни до тендерної документації щодо технічних вимог та вимог до якості предмета закупівлі чи запропонувати нові характеристики та критерії оцінки

пропозицій згідно з цим Порядком. Про зміну умов тендерної документації Замовник інформує всіх учасників під час надання їм запрошень до участі у другому етапі торгів;

32.2.2. на другому етапі Замовник пропонує учасникам, попередні тендерні пропозиції яких не було відхилено на першому етапі, подати остаточні тендерні пропозиції із зазначенням ціни. Строк подання тендерних пропозицій на другому етапі становить не менше 5 календарних днів з дати повідомлення Замовника про результати першого етапу.

32.3. Учасники, попередні тендерні пропозиції яких не було відхилено на першому етапі, до участі у другому етапі торгів за вимогою Замовника надають тендерне забезпечення своїх пропозицій.

32.4. Учасники, попередні тендерні пропозиції яких не було відхилено на першому етапі, до участі у другому етапі торгів за вимогою Замовника надають тендерне забезпечення своїх пропозицій.

Розділ VI ПРОЦЕДУРА ЗАПИТУ ЦІНОВИХ ПРОПОЗИЦІЙ (КОТИРУВАНЬ)

33. Умови застосування процедури запиту цінкових пропозицій (котирувань)

33.1. Замовник може здійснювати закупівлю шляхом застосування процедури запиту цінкових пропозицій (котирувань) щодо товарів та послуг, для яких існує постійно діючий ринок та вартість їх закупівлі не перевищує 200 тис. грн.

34. Порядок здійснення процедури запиту цінкових пропозицій (котирувань)

34.1. Для отримання цінкових пропозицій (котирувань) Замовник надсилає запит не менше, ніж трьом учасникам та додатково може розмістити його на власному Веб-сайті.

34.2. У запиті обов'язково зазначаються:

34.2.1. найменування та місцезнаходження Замовника;

34.2.2. вид, кількість та місце поставок товарів або надання послуг;

34.2.3. місце і строк подання цінкових пропозицій;

34.2.4. місце і дата розкриття цінкових пропозицій;

34.2.5. істотні умови договору;

34.2.6. строк дії цінкової пропозиції;

34.2.7. у запиті обов'язково повідомляється про те, чи включаються в ціну витрати на транспортування, страхування, сплату мита, податків та інших зборів (обов'язкових платежів).

34.3. Кожен учасник має право подати тільки одну цінкову пропозицію (котирування), яка не може бути в подальшому змінена. Пропозиція подається у запечатаному конверті чи в іншій формі, визначеній Замовником, не пізніше встановленого ним строку (не може бути меншим, ніж 10 робочих днів з дати запрошення учасника).

34.4. Пропозиції розкриваються у визначений Замовником час. До розкриття тендерних пропозицій запрошуються всі учасники, що подали свої пропозиції. Під час розкриття пропозицій складається протокол за встановленою формою, копія якого надається всім учасникам на їх запит протягом одного робочого дня після отримання відповідного запиту.

34.5. Замовник укладає договір про закупівлю з тим учасником – переможцем, який подав пропозицію, що відповідає вимогам Замовника та має найнижчу ціну, у строк не раніше, ніж через 3 робочих днів з дати відправлення письмового повідомлення всім учасникам про результати процедури, але не пізніше, ніж через 14 робочих днів з дати визначення переможця.

34.6. Замовник відхиляє пропозиції у разі, коли вони не відповідають вимогам Замовника, зазначеним у запиті, або учасник своїми діями спричинив виникнення обставин, зазначених у п.6 цього ПЗ.

34.7. Замовник визнає процедуру запиту цінкових пропозицій (котирувань) такою, що не відбулася, у разі:

34.7.1. отримання менше двох пропозицій;

34.7.2. відхилення всіх пропозицій унаслідок їх невідповідності вимогам Замовника, зазначеним у запиті;

34.7.3. перевищення найнижчою ціною пропозицією суми коштів, передбаченої Замовником на фінансування закупівлі.

Розділ VIII ПРОЦЕДУРА ЗАКУПІВЛІ В ОДНОГО УЧАСНИКА

35. Застосування процедури закупівлі в одного учасника

35.1. Закупівля в одного учасника – це процедура, відповідно до якої Замовник укладає договір про закупівлю відповідно до умов, передбачених цією статтею.

35.2. Процедура закупівлі в одного учасника застосовується Замовником

після погодження її з Уповноваженим органом, шляхом проведення переговорів з одним учасником, у разі:

35.2.1. закупівлі творів мистецтва або закупівлі, пов'язаної із захистом прав інтелектуальної власності, та укладення договору про закупівлю з переможцем архітектурною або мистецького конкурсу;

35.2.2. відсутності конкуренції (у тому числі з технічних причин) на товари, роботи чи послуги, які можуть бути поставлені, виконані чи надані тільки певним учасником, і при цьому немає альтернативи;

35.2.3. необхідності проведення додаткових будівельних робіт, не включених у початковий проект, вартість яких не перевищує 10 відсотків первинного договору, але які через непередбачувані обставини стали необхідними для виконання проекту за умови, що договір буде укладено з виконавцем цих робіт, якщо такі роботи технічно чи економічно пов'язані з первинним договором;

35.2.4. закупівлі товарів, робіт чи послуг, які у зв'язку з їх спеціальним призначенням становлять державну таємницю, і при цьому через відсутність альтернативи проведення процедури торгів з обмеженою участю є неможливим;

35.2.5. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.6. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.7. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

Розділ IX ДОГОВІР ПРО ЗАКУПІВЛЮ

36. Основні вимоги до договору про закупівлю

36.1. Договір про закупівлю набирає чинності з дня його підписання Замовником та учасником, визначеним переможцем процедури закупівлі згідно з цим Порядком.

36.2. Договір про закупівлю укладається тільки в письмовій формі та відповідно до положень Цивільного та Господарського кодексів України.

36.3. Істотною умовою договору про закупівлю є можливість зменшення обсягів закупівлі залежно від реального фінансування.

36.4. Умови договору про закупівлю не повинні відрізнятися від умов тендерної пропозиції учасника – переможця процедури закупівлі. При цьому зміна умов і вимог технічної специфікації, зазначеної у тендерній документації, не допускається.

36.5. У разі відмови учасника – переможця процедури закупівлі від виконання договору Замовник має право в односторонньому порядку розірвати договір і запропонувати укласти договір із наступним учасником, пропозиція якого є більш вигідною з тих, що залишилися, або провести повторну процедуру закупівлі.

36.6. Укладений договір вважається недійсним у разі:

36.6.1. недотримання замовником вимог п. 26 цього ПЗ;

36.6.2. укладення договору в період закінчення процедури закупівлі у зв'язку з поданням скарги. Дія цього пункту не поширюється на застосування процедури запиту цінкових пропозицій (котирувань) та закупівлі в одного учасника.

36.7. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.8. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.9. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.10. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.11. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.12. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.13. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.14. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.15. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.16. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.17. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.18. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.19. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.20. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.21. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.22. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.23. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.24. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.25. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.26. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.27. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.28. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.29. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.30. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.31. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.32. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.33. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

36.34. Копія укладеного договору про закупівлю подається в тендерний комітет Замовника.

після погодження її з Уповноваженим органом, шляхом проведення переговорів з одним учасником, у разі:

35.2.1. закупівлі творів мистецтва або закупівлі, пов'язаної із захистом прав інтелектуальної власності, та укладення договору про закупівлю з переможцем архітектурною або мистецького конкурсу;

35.2.2. відсутності конкуренції (у тому числі з технічних причин) на товари, роботи чи послуги, які можуть бути поставлені, виконані чи надані тільки певним учасником, і при цьому немає альтернативи;

35.2.3. необхідності проведення додаткових будівельних робіт, не включених у початковий проект, вартість яких не перевищує 10 відсотків первинного договору, але які через непередбачувані обставини стали необхідними для виконання проекту за умови, що договір буде укладено з виконавцем цих робіт, якщо такі роботи технічно чи економічно пов'язані з первинним договором;

35.2.4. закупівлі товарів, робіт чи послуг, які у зв'язку з їх спеціальним призначенням становлять державну таємницю, і при цьому через відсутність альтернативи проведення процедури торгів з обмеженою участю є неможливим;

35.2.5. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.6. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.7. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.8. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.9. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.10. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.11. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.12. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник не міг передбачити, у тому числі закупівлі, пов'язаної з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

35.2.13. виникнення нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з особливими економічними чи соціальними обставинами, яких Замовник

ПОЛОЖЕННЯ**Про створення та головні функції тендерного комітету з питань закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти у Державному вищому навчальному закладі «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» (далі Університет)****1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**

1.1. Це положення розроблено відповідно до ПОЛОЖЕННЯ «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти», затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 17 жовтня 2008 року №921(у редакції постанови КМУ від 19 листопада 2008 р. №1017) (далі – **Положення КМУ**), Цивільним Кодексом України, Господарським Кодексом України, іншими нормативними актами та «Порядком закупівлі товарів, робіт та послуг у Державному вищому навчальному закладі «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» на тендерній основі» (далі – **ПЗ**).

1.2. Положення визначає порядок створення, загальні організаційні та процедурні засади діяльності тендерного комітету, а також права, обов'язки та відповідальність їх членів.

1.3. Визначення термінів, що вживаються у Положенні:

- **замовник** – розпорядник державних коштів, який здійснює закупівлю в установленому Положенням КМУ порядку;
- **державна закупівля** – придбання замовником товарів, робіт і послуг за державні кошти в установленому Положенням КМУ порядку;
- **учасник процедури закупівлі** – фізична чи юридична особа (резидент або нерезидент), що підтвердила намір взяти участь у процедурі закупівлі та подала тендерну пропозицію;
- **товари** – продукція будь-якого виду та призначення, у тому числі сировина, вироби. Устаткування, технології, предмети у рідкому, газоподібному стані, включаючи електроенергію, а також послуги, пов'язані з поставкою товарів, якщо їхня вартість не перевищує вартості самих товарів;
- **роботи** – будь-яка діяльність, пов'язана з проектуванням, будівництвом нових, розширенням, реконструкцією, капітальним ремонтом та реставрацією існуючих об'єктів і споруд виробничого та невиробничого призначення, технічним оснащенням діючих підприємств, а також супровідні послуги, у тому числі геодезичні роботи, буріння, сейсмічні дослідження, аеро і супутникова фотозйомка та інші, якщо вартість виконання зазначених послуг не перевищує вартості самого будівництва;

- **послуги** – будь-яка закупівля, крім товарів та робіт, включаючи підготовку спеціалістів, забезпечення транспортом і зв'язком, освоєння технологій, наукові дослідження, медичне та побутове обслуговування;
- **тендерна документація** – документи, що готуються Замовником та передаються учасникам для підготовки ними тендерних пропозицій щодо предмета закупівлі або його частини;
- **тендерна пропозиція** – пропозиція щодо певного предмета закупівлі, яка готується та подається учасником Замовнику відповідно до вимог тендерної документації;
- **торги (тендер)** – здійснення конкурентного відбору учасників з метою визначення переможця торгів (тендера) згідно з процедурами (крім процедури закупівлі в одного учасника), встановленими Положенням КМУ;
- **договір про закупівлю** – письмовий правовий акт між замовником та учасником-переможцем процедури закупівлі, який передбачає надання послуг, виконання робіт або набуття права власності на товар за відповідну плату. Договір вважається укладеним, якщо між сторонами досягнуто згоди щодо усіх його істотних умов, а саме: предмет договору, ціну, строк дії договору, найменування (номенклатуру, асортимент) кількості продукції (робіт, послуг), а також вимоги до їх якості.

2. ТЕНДЕРНІ КОМІТЕТИ. ПОРЯДОК ЇХ СТВОРЕННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ

2.1. Тендерний комітет створено в Університеті згідно з Дозволом Міністерства освіти та науки № 21-25/2877 від 28.01.02.

2.2. Для організації та проведення процедур закупівель визначених окремих категорій предметів закупівлі може створюватись не більше, ніж один тендерний комітет.

2.3. Тендерний комітет створюється керівництвом для організації та проведення процедур закупівлі товарів, робіт і послуг на засадах колегіальності в прийнятті рішень, відсутності конфлікту інтересів членів тендерного комітету та їх неупередженості.

2.4. Тендерний комітет у своїй діяльності керується чинним законодавством, **Положенням КМУ**, цим Положенням, **ПЗ** та рішеннями, які приймаються самим тендерним комітетом.

2.5. Склад тендерного комітету, положення про тендерний комітет затверджуються наказом ректора Університету. Членами тендерного комітету можуть бути працівники Університету в кількості не менше 5 осіб.

Членами тендерного комітету рекомендується призначати посадових осіб з економічного, юридичного, фінансового підрозділів, а також підрозділу, що займається питаннями матеріально-технічного та інформаційного забезпечення Університету.

Зміни до складу тендерного комітету вносяться за поданням голови тендерного комітету та оформляються наказом за підписом ректора Університету.

2.6. Формою роботи тендерного комітету є засідання, які проводяться у разі потреби, з обов'язковим складанням протоколів.

2.7. Для розв'язання конкретних питань, якщо виникає така потреба, зокрема, в разі проведення торгів на закупівлю товарів, робіт чи послуг, що мають складний або спеціалізований характер, до роботи тендерного комітету можуть залучатись відповідно до законодавства незалежні кваліфіковані (технічні) експерти та консультанти, крім тих, що є заінтересованими особами стосовно виконання цієї процедури закупівлі з урахуванням, що особи, які є близькими родичами (подружжя та їх діти, батьки, брати, сестри, онуки) керівників або представників учасників (юридичних, а також фізичних осіб) не можуть входити до складу тендерного комітету, а також бути експертами з питань щодо дотримання процедури закупівлі.

У разі здійснення закупівлі засобів електронно-обчислювальної техніки, телекомунікаційного обладнання і програмних продуктів тендерний комітет включає в тендерну документацію вимоги щодо захисту інформації, передбачені законодавством.

У разі здійснення закупівлі засобів програмного забезпечення, тендерний комітет в обов'язковому порядку включає в тендерну документацію вимогу щодо надання учасниками процедури закупівлі копії довідки Державного департаменту інтелектуальної власності про внесення учасника процедури закупівлі до Реєстру виробників та розповсюджувачів програмного забезпечення і дійсності прав цього суб'єкта реєстрації (учасника процедури закупівлі) на період проведення тендера.

2.8. Голова тендерного комітету здійснює керівництво, організовує його роботу і несе персональну відповідальність за виконання покладених на комітет функцій.

У разі відсутності голови тендерного комітету його обов'язки виконує заступник голови тендерного комітету. За рішенням голови тендерного комітету можуть створюватись окремі робочі групи для вирішення конкретних питань, що виникають у процесі проведення процедур закупівлі, залучатись у ролі консультантів чи експертів спеціалісти структурних підрозділів Замовника.

2.9. Робоча група з представників тендерного комітету в складі не менше трьох осіб призначається для розробки технічного завдання, технічних вимог специфікації, щодо предмету закупівлі.

2.10. Розглядом на засіданнях тендерного комітету підлягають такі питання:

- 2.10.1. планування роботи тендерного комітету, розподіл функцій членів тендерного комітету, окремих його комісій та робочих груп;
- 2.10.2. здійснення процедур закупівлі відповідно до чинного законодавства;
- 2.10.3. забезпечення дотримання плану закупівель;
- 2.10.4. прийняття відповідних рішень.

2.11. Рішення з питань, що розглядаються на засіданнях тендерного комітету, приймаються простою більшістю голосів у присутності не менше двох третин членів тендерного комітету. У разі рівного розподілу голосів голос голови комітету є ухвальною.

2.12. Рішення комітету оформляється протоколом, який підписується усіма членами тендерного комітету, що брали участь у голосуванні.

3. ГОЛОВНІ ФУНКЦІЇ**ТЕНДЕРНОГО КОМІТЕТУ**

3.1. Тендерний комітет відповідає за організацію процедур закупівлі на всіх етапах їх проведення.

У процесі роботи він забезпечує реалізацію таких функцій:

3.1.1. планування здійснення процедур закупівель протягом бюджетного року відповідно до затверджених кошторисних лімітів фінансування та пріоритетності закупівель;

3.1.2. вибір процедури закупівлі відповідно до вимог чинного законодавства;

3.1.3. розміщення оголошення про здійснення процедур закупівлі товарів, робіт і послуг чи процедури попередньої кваліфікації в інформаційно-аналітичному бюлетені «Вісник державних закупівель» чи в бюлетені, що видає уповноважений орган, на власному веб-сайті Університету, а також, за бажанням, в інших засобах масової інформації та інформування учасників процедур закупівлі про їх результати;

3.1.4. підготовка, затвердження та розсилання необхідної для проведення процедури закупівлі чи процедури попередньої кваліфікації учасників торгів документації;

3.1.5. надання роз'яснень учасникам процедур державних закупівель щодо змісту тендерної документації у разі отримання від останніх відповідних запитів;

3.1.6. проведення процедури попередньої кваліфікації учасників процедур закупівель у разі її застосування;

3.1.7. організація приймання, зберігання, розкриття тендерних пропозицій, забезпечення вибору найбільш вигідної тендерної пропозиції виключно на підставі критеріїв та методики оцінки тендерних пропозицій, визначених у тендерній документації;

3.1.8. визначення та затвердження переможця торгів;

3.1.9. ведення необхідної звітності щодо здійснення процедур закупівель відповідно до вимог чинного законодавства;

3.1.10 у разі надходження скарги від учасника процедури закупівель – забезпечення її належного розгляду відповідно до чинного законодавства або участь у розгляді скарги, якщо останню було подано до уповноваженого органу з питань координації закупівель товарів, робіт і послуг.

4. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ТЕНДЕРНОГО КОМІТЕТУ. ПОВНОВАЖЕННЯ ГОЛОВИ, СЕКРЕТАРЯ ТА ІНШИХ ЧЛЕНІВ ТЕНДЕРНОГО КОМІТЕТУ

4.1. Тендерний комітет має право:

4.1.1. від імені Університету в межах наданих повноважень та визначених функцій виступати організатором проведення торгів (тендерів) на закупівлю товарів (робіт, послуг);

4.1.2. готувати та подавати на затвердження ректора Університету проекти наказів з організаційних питань проведення торгів (тендерів);

4.1.3. одержувати від структурних підрозділів Замовника інформацію в письмовому вигляді, необхідну для проведення процедур закупівлі;

4.1.4. залучати без права голосу, у разі потреби, до роботи в тендерному комітеті інших працівників Університету та на договірних засадах сторонніх експертів і консультантів;

4.1.5. використовувати необхідне для виконання покладених завдань майно Університету;

4.1.6. у межах затвердженого плану фінансування Університету здійснювати необхідні для проведення процедур закупівлі витрати;

4.1.7. визначати переможців проведених торгів.

4.2. Тендерний комітет зобов'язаний:

4.2.1. організувати проведення процедур закупівлі у відповідності до чинного законодавства, **ПЗ**, установлених процедур закупівлі та термінів;

4.2.2. забезпечити рівні умови для всіх учасників процедур закупівель, що беруть участь у процедурах закупівлі, об'єктивний та чесний вибір переможця;

4.2.3. зберігати конфіденційність інформації;

4.2.4. своєчасно готувати письмові роз'яснення ректору Університету стосовно отриманих на його адресу скарг від учасників процедур закупівель, що беруть участь у торгах (тендерах), що до можливих порушень процедур закупівель;

4.2.5. своєчасно оформляти відповідну звітність та забезпечувати її подання.

4.3. Голова тендерного комітету:

4.3.1. планує проведення засідань тендерного комітету та веде ці засідання;

4.3.2. вирішує питання стосовно забезпечення діяльності тендерного комітету;

4.3.3. приймає рішення щодо створення комісії та робочих груп тендерного комітету;

4.3.4. вносить на розгляд ректора Університету пропозиції щодо змін у складі тендерного комітету;

4.3.5. за потреби приймає рішення щодо проведення позапланових засідань тендерного комітету;

4.3.6. пропонує порядок денний засідань тендерного комітету.

4.4. Голова тендерного комітету (або заступник, виконуючий його обов'язки) засвідчує своїм підписом такі документи щодо закупівель:

4.4.1. оголошення стосовно закупівель;

4.4.2. запит щодо цінових пропозицій (котировань), запрошення до торгів з обмеженою участю та закупівлі в одного учасника;

4.4.3. тендерну документацію, включаючи зміни у разі її внесення;

4.4.4. інструкцію щодо підготовки та подання заявок на участь у попередній кваліфікації;

4.4.5. повідомлення про акцепт тендерної пропозиції та про результати торгів;

4.4.6. рішення щодо скарг учасників торгів, що розглядалися тендерним комітетом;

4.4.7. звіт про результати здійснення процедури закупівлі.

Голова тендерного комітету підписує з боку Університету договір про закупівлю з переможцем торгів. Вказані документи після підпису завіряються печаткою Університету.

4.5. Секретар тендерного комітету:

4.5.1. веде та оформлює протоколи засідань тендерного комітету;

4.5.2. забезпечує оперативне інформування членів тендерного комітету стосовно організаційних питань його діяльності;

4.5.3. забезпечує зберігання документів щодо здійснення закупівель;

4.5.4. за дорученням голови тендерного комітету (або його заступника) виконує іншу організаційну роботу.

4.6. Якщо секретар тендерного комітету відсутній на засіданні тендерного комітету, то голова доручає тимчасово виконувати функції секретаря іншому члену тендерного комітету.

4.7. Члени тендерного комітету

4.7.1. Член тендерного комітету – представник від фінансово-економічного відділу Університету:

- перевіряє відповідність суми в заяві на проведення процедури закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти (далі – Додаток 3) кошторисним призначенням на відповідний фінансовий рік;
- заповнює п.1 та п.2 у Додатку 3;
- бере участь у складанні річного плану закупівель;
- перевіряє договір про закупівлю на предмет відповідності суми договору кошторисним призначенням на відповідний фінансовий рік та візую його.

4.7.2. Член тендерного комітету – представник бухгалтерії Університету:

- перевіряє відповідність договору, що укладається між Університетом та переможцем процедури закупівлі (далі – Договір) вимогам тендерної документації (предмет договору, ціна, загальна сума, специфікація, та візую його;
- здійснює контроль за виконанням Договорів протягом року;
- до 20 січня кожного року надає в тендерний комітет інформацію про невикористані суми грошей за Договорами в попередньому фінансовому році.

4.7.3. Член тендерного комітету – представник юридичного відділу Університету:

- забезпечує правову підтримку процедур закупівель;
- бере участь в складанні письмових відповідей на запитання учасників процедур закупівлі, скаргників;
- перевіряє Договори на предмет їх відповідності чинному законодавству України та наявності всіх необхідних додатків (специфікацій, кошторисів, тощо) та візую його.

4.7.4. Член тендерного комітету – представник відділу матеріально-технічного забезпечення Університету:

- бере участь в складанні річного плану закупівель;
- відповідає за визначення предмету

закупівлі товарів, послуг на основі Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016-97 за показником п'ятого знака (класифікаційне угруповання "категорія") із зазначенням у дужках конкретної назви товару чи послуги;

– контролює заповнення Додатку 3;

– контролює недопущення закупівлі за разовими договорами товарів та послуг, вартість яких дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень на рік;

– вносить проект договору відповідної закупівлі товарів і послуг на розгляд до юридичного відділу;

– перевіряє предмет договору, ціну, загальну суму, специфікацію та візую договір і специфікацію.

4.8. Члени тендерного комітету на засіданнях тендерного комітету беруть участь у:

4.8.1. обговоренні та приймають рішення щодо результатів процедури попередньої кваліфікації учасників процедур закупівель у разі її застосування;

4.8.2. оцінці та зіставленні тендерних пропозицій.

4.9. Члени тендерного комітету мають право:

4.9.1. брати участь в усіх засіданнях тендерного комітету та прийнятті його рішень;

4.9.2. ознайомлюватися з усіма матеріалами щодо оцінки та зіставлення тендерних пропозицій учасників процедур закупівель;

4.9.3. виносити питання на розгляд тендерного комітету;

4.9.4. на занесення своєї окремої думки до протоколів засідань тендерного комітету.

4.10. Члени тендерного комітету зобов'язані додержуватись норм чинного законодавства у сфері закупівель, **ПЗ**, цього Положення, тендерної документації, об'єктивно та неупереджено розглядати тендерні пропозиції учасників процедур закупівель, забезпечувати збереження конфіденційності інформації, що стосується предмета діяльності тендерного комітету.

5. ВИТРАТИ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ТА ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУР ЗАКУПІВЛІ

5.1. Склад, обсяги та джерела покриття витрат на організацію та проведення процедур закупівлі можуть визначатись у відповідному кошторисі витрат щодо організації та проведення процедури закупівлі, що за поданням голови тендерного комітету (або його заступника) затверджується ректором Університету.

5.2. При розробці кошторису, зазначеного в пункті 5.1, враховуються конкретні умови діяльності тендерного комітету, обсяг функцій, з якими виконуються, вид закупівлі, складність проведення процедури закупівлі тощо. При розрахунку кошторису не враховуються витрати, що покриваються за рахунок загального кошторису, зокрема, на оплату праці штатних працівників, утримання приміщень тощо.

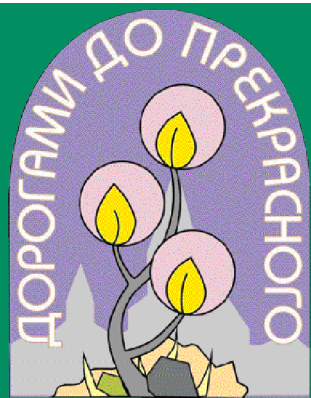
5.3. Члени тендерного комітету рішенням ректора Університету в установленому законодавством порядку можуть преміюватись за якісне та сумлінне виконання робіт, пов'язаних із організацією процедур закупівель, зокрема, за виконання завдань у неробочий час.

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЧЛЕНІВ ТЕНДЕРНОГО КОМІТЕТУ

6.1. Голова тендерного комітету та члени тендерного комітету, а також залучені експерти та консультанти відповідно до своїх повноважень несуть відповідальність згідно з чинним законодавством за порушення, допущені під час здійснення процедур закупівлі, неправильність та необ'єктивність прийнятих рішень, недотримання вимог достовірності та збереження конфіденційності інформації, недоліки у веденні звітності.

6.2. При виявленні порушень у роботі тендерного комітету, зокрема, внаслідок розгляду отриманої у відповідності до чинного законодавства скарги від учасників процедур закупівель, що беруть чи брали участь у процедурах закупівлі, голова тендерного комітету чи його заступник подає письмові роз'яснення ректору Університету з цього приводу.

7. Цей додаток № 2 є невід'ємною частиною Наказу №803 від 10 грудня 2008р.

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів.

ВОЛЬТЕР.

ІСТОРИЧНІ ЦІКАВИНИ

ПОЛУМ'Я РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ГЕРОЇКИ

Коли починаєш вивчати історію університету по життєписах колишніх студентів та викладачів, неодмінно помічаєш, що вона невіддільна від історії країни, а потім усе більш явно відчуваєш дихання часу, який сам обирає своїх героїв, випробовує й підносить їх, а іноді й безжалюдно розпинає. Скільки їх молодих, талановитих, полум'яних патріотів згоріло у горнилі історії...

По-своєму вшановує час своїх героїв, роздає нагороди й гучно оспівує, іменує вулиці та пароплави, проте з часом відбуваються переоцінки, неспинні зміни пріоритетів і таке інше. Ті імена, що були на слуху, поступаються новим іменам героїв свого часу. Й у цьому постійному відборі неодмінно залишаються найскравіші імена, що найточніше характеризують свій час.

Скільки таких, що були самовіддано захоплені революційною героїкою початку минулого – 20-го століття, того періоду, що відбувався на буремному зламі епох. І молодь, особливо студентство, як і зазвичай, були на передовій, дихання часу сприймали найактивніше. Це можна проілюструвати на прикладі причетних до нашого вузу, тих, хто вписав свої імена в історію.

Ось як згадує один із делегатів Першого Всеукраїнського з'їзду союзів комуністичної молоді, що розпочався у Києві 26-го червня 1919 року:

«З імпровізованої трибуни залунали гучні виступи. Місцеві товариші комісари зверталися до нас із палкими привітаннями. Найпопулярнішу промову виголосив товариш Всеволод Митрофанович Довнар-Запольський.

Товариш Всеволод Довнар-Запольський, член спецкомісії, попри свій молодий вік, мав репутацію полум'яного революціонера й досвідченого більшовика. Навіть і попри те, що класове походження двадцятирічного комунара залишало бажати кращого. На жаль, воно було ані робітничим, ані селянським...»

Довнар-Запольський Всеволод Митрофанович (1898-1919) народився в Києві в сім'ї професора. Так, він був одним із синів Митрофана Вікторовича Довнар-Запольського, засновника і першого директора нашого вищого навчального закладу, що розпочинався з Вищих комерційних курсів, згодом реорганізованих у комерційний інститут. Всеволод навчався спочатку в Київському університеті Св. Володимира, потім перевівся на економічне відділення ККІ. Був одним із керівників боротьби за встановлення радянської влади в Києві, організатором і керівником загонів Червоної гвардії на Шулявці у 1917-

1918 рр. А після боротьби недовгий час, серпень – листопад 1919 р. (допоки не скопив тиф), працював секретарем Київського Губкома ЦК КП(б). У 1945 р. на його честь названо одну з вулиць Києва.

У 1923-1944 роки теперішня Велика Житомирська носила ім'я теж нашого колишнього студента – О.Б. Горвиця. З 1977 р. його іменем було названо одну з нових вулиць.

Горвиць Олександр Борисович (1897-1918) – активний учасник боротьби за владу Рад у Києві, після Лютневої революції 1917 р. – член Київського ВРК, працював у редколегії газети «Голос социал-демократа», один з керівників Січневого повстання. Був схоплений петлюрівцями й після жорстоких тортурів вбитий.

Продовжуючи список імен, що стали назвами київських вулиць, необхідно згадати ще колишнього студента ККІ –

Картвелішвілі Лаврентія Йосиповича (1890-1938) – відомого радянського й партійного діяча. У революційних справах був задіяний з 1905 р. ще до навчання у комерційному інституті. У 1916-1917 рр. вів партійну роботу в Саратові (куди частково був евакуйований ККІ). Закінчити навчання не вдалося. Займав відповідальні посади голови Київського миському партії, секретаря Одеського обкому КП(б)У, секретаря ЦК КП(б) Грузії, 2-го секретаря Закавказького крайкому ВКП(б), потім Західносибірського, з грудня 1936 р. – секретаря Кримського обкому, а в липні 1937 р. – був виключений з партії, невдовзі заарештований і засуджений до страти. У 1956 р. був реабілітований по смертно. У чому саме завинив, довідники замовчують.

Не менш трагічна доля випала й іншим.

Бауман Карл Янович (1892 - 1937) – у радянській історії відомий як партійний діяч зі стажем із 1907 р.

Народився Карліс Бауманіс 29 серпня 1892 р. у Лемзалі Вількенської волості Ліфляндської губернії (нині Латвія) у селянській сім'ї. Громадянська позиція почала формуватися із юнацьких років. Займався партійною роботою у рідному Лемзалі, й потім у Пскові, де навчався у сільгоспучилищі, очолював групу учнів соціал-демократів. З 1908 по 1911 рр. тричі підпадав під арешт за політичні переконання. У 1912 р. вступив до Київського комерційного інституту, поєднуючи навчання з партійними завданнями, які виконував і у Києві, й у Саратові (де перебувала частина інституту з початком першої світової війни). У 1916 р. за-

кінчив інститут і працював у Київському банку. Брав участь у Жовтневій революції 1917 р., був комісаром з націоналізації банків у Києві, завідувачем Київським губернським фінансовим відділом. У 1919 р. був відряджений для радянської роботи на селі у Курську губернію, очолював Курську губернську Раду профспілок, був відповідальним секретарем Курського губкома РКП(б). З 1923 р. переведений у апарат ЦК РКП(б), у 1928 р. – член Оргбюро й кандидат у члени Секретаріату ЦК ВКП(б), завідділом ЦК партії по роботі на селі, 2-й секретар Московського комітету ВКП(б), у 1929-30 р. –

1-й секретар МК ВКП(б), у 1930 р. – секретар ЦК й член Оргбюро ЦК ВКП(б), у 1931-34 рр. – перший секретар Середньоазійського бюро ЦК ВКП(б), з 1934 р. – завідділом науки, науково-технічних відкриттів та винаходів ЦК ВКП(б). На 14-17 з'їздах партії обирався членом ЦК ВКП(б), обирався членом ЦК ВКП(б), обирався членом ЦК ВКП(б), обирався членом ЦК ВКП(б). Помер у 1937 р.

На цьому офіційна біографія закінчується.

Більшість архівів, які могли б історикам надати детальну інформацію, ще й до сьогодні закриті. З окремих публікацій сучасних дослідників де-що можна зрозуміти.

Карл Янович останні роки свого життя займався партійним керівництвом радянською наукою, яка в ті часи переживала нелегкі випробування. «Чистки» серед академіків проводилися не менш ретельно, ніж серед культурних або партійних діячів. Не уникнув цієї участі й сам К.Бауман, заарештований по звинуваченню за участь у «контрреволюційній організації правих». Вважалося, що головною метою політичних та наукових учасників бухаринського «правого центру» було утворення з Академії «такого цілком незалежного від уряду й вільно поєданого з будь-якими закордонними установами центру, довкола яких могли б формуватись широкі антирадянські

організації з наукових та інженерно-технічних кадрів і укладатись зв'язки для отримання допомоги з-за кордону».

Не встиг Карл Янович відповісти на такі звинувачення, через два дні після арешту – 14 жовтня 1937 р. помер у Лефортовській тюрмі. Майже через два десятиліття (7.06.1955 р.) справу К.Я.Баумана було припинено «у зв'язку зі смертю звинуваченого», ще через місяць справу було переглянуто й переформульовано рішення – «за недоведеністю звинувачення». Й лише через понад півстоліття (23.06.1989 р.) постановою Генеральної прокуратури СРСР кримінальну справу стосовно К.Я.Баумана було припинено «за відсутністю події злочину».

Ще одне з імен, яке дослідниками повертається з незаслуженого забуття –

Ковалів Левко Борисович (18.12.1894 - 26.10.1937) – український політичний і державний діяч. Народився у Харкові, невдовзі батьки переїхали до Петербурга, де батько працював техніком на електростанції, а мати, високоосвічена й інтелігентна, активно займалась громадською роботою в Петербурзькому народному університеті та різних жіночих організаціях. Ще в юності в Левка визначились дві найсильніші пристрасті – наука та політична діяльність. За його особистим свідченням: «По закінченню середньої школи й маючи здібності до природничих та точних наук, вступив у 1913 році на технічний відділ Київського комерційного інституту, де мав на меті спеціалізуватись в хімічній і технології, але революційна робота відволікала мене від закінчення вищої освіти». Слід зазначити, що революційні гуртки, що почали організовуватись у Москві, Петербурзі, Києві, склалися значним чином із студентів, а ККІ відзначався як головний осередок соціал-революціонерів Києва. Левко Ковалів був активним членом української студентської громади, згодом вступив до групи українських соціал-революціонерів, співпрацював у журналі «Боротьба». Обравши шлях революційної боротьби з існуючим ладом і змушений через це залишити інститут, Левко працює лаборантом дослідної лабораторії Київського товариства професорів та викладачів хімії «Фізико-хімік», а також у реттєнівських кабінетах різних військових госпіталів. Ця праця не просто забезпечувала шматок хліба, а й відповідала нахилом до наукових досліджень, а кожен вільну годину використовував, аби вчитись самотужки.

Внаслідок переслідувань царської охоранки Л.Ковалів був змушений пе-

реїхати до Полтави, де працював інспектором у Полтавському губернському земстві, але не поривав зв'язків з київською групою та її активістами з комерційного інституту, хоч жандармське пильне око заважало будь-яким контактам. Після повалення самодержавства Левко Ковалів став одним із фундаторів Української партії соціалістів-революціонерів, 1-й установчий з'їзд 4-5 квітня 1917 р. у Києві обрав його товаришем голови з'їзду і одним із 9 членів першого ЦК партії. Розуміючи завдання своєї партії в першу чергу як поліпшення становища українського селянства, що становило в той час понад 80 відсотків усього населення України, і особливо його трудових верств, Левко Ковалів прагнув досягти цього не лише через партійну роботу, а й працюючи в установах, що мали безпосереднє відношення до проведення аграрної політики. Він був певний час помічником губернського комісара.

Революційний шлях Левко Коваліова не був простим і рівним, як і сам розвиток української революції. Партія, до якої належав, була хоч і численною, але нерівною за складом і поглядами на перспективи. Фактором, що заважало плідній співпраці Л. Коваліова та його «лівобережних» товаришів – майбутніх боротьбистів з більшовиками, консолідації їх навколо єдиного радянського центру на Україні, була муравйовщина у Києві, яка загрожувала розстрілом, не враховуючи відтінків місцевих політичних відносин. У вогні «червоного терору» загинуло чимало невинних людей.

Члени УПСР не приховували свою розбіжність з більшовиками і в питаннях національно-державного будівництва. Виходячи з ідей суверенності України, боротьбисти домагалися реального її створення. У той же час вони виступали за військово-політичний союз Радянських республік, єдність їх дій по захисту завоювань революції. У 1919 р. піс-

Закінчення на 16 стор.

ІСТОРИЧНІ ЦІКАВИНИ

ПОЛУМ'Я РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ГЕРОЇКИ

Закінчення. Початок на 15 стор.

ля захоплення Києва денкінцями виїхав до Москви, де вів переговори з керівниками Комінтерну про визнання боротьбистів єдиною комуністичною організацією в Україні. Але безрезультатно, боротьбистів не визнали, бо визнаною єдиною такою партією від країни стали більшовики. Редагував журнал «Український Комуніст» (вийшов один номер у листопаді 1919р.) та газету «Пролетарська боротьба». Левко Ковалів, працюючи в київському підпіллі, здобув авторитет у революційних колах, у тому числі серед більшовиків, з якими боротьбисти у Києві підтримували тісні контакти. Підписав угоду про співпрацю, обіймав відповідальні посади. З лютого 1921 р. – заступник наркома закордонних справ УСРР, у березні обраний членом ВУЦВК, а у листопаді несподівано для багатьох (пояснивши станом здоров'я) виїхав з КП(б)У і переїхав до Києва.

Займався науковою роботою в галузі фототехнічних процесів та

технікою кольорової фотографії. У середині 1920-х рр. повернувся до Харкова, очолив Українську філію товариства «Радіопередача», вів рубрику «П'ять хвилин розумової гімнастики — щодня», виступаючи під псевдонімом Ліо-Кі. У 1928-1929 рр. у Харкові разом із М. Бажаном, О. Вишнею, О. Слісаренком, Ю. Смоличем, М. Йогансенем редагував популярний серед читацького загалу «Універсальний журнал» — «УЖ». Сам друкувався на його сторінках. Юрій Смолич (до речі, теж колишній студент ККІ) у книзі спогадів «Розповідь про неспокій» писав: «Левко Ковалів — людина напрочуд організована в усій своїй вельми різноманітній діяльності... годинами з крейдою в руках, не відходячи від дошки, що висіла в його помешканні, міг пояснювати математичні теорії». Був сильним шахістом і чудово малював, вільно володів англійською й читав німецькою, говорив французькою й польською. Публіцистичні твори Левка виходили зазвичай під різними псевдонімами.

Уже у 1926 р. серйозно вирішив

займатись наукою, вивчав фізичну хімію в науково-дослідному інституті хімії в Харкові під керівництвом професора Мухіна, а з 1930 р. навчався в аспірантурі Московського фізико-хімічного інституту імені Л.Я. Карпова, по закінченні у 1933 р. отримав посаду старшого хіміка в штаті цього інституту. Але безжална машина тотального терору, особливо розкручена в Україні, не залишила його поза своєю «увагою», займатись улюбленою наукою не вдалося.

5 листопада 1934 р. був заарештований. Проходив по так званій «Справі боротьбистів» (всього 17 осіб, у тому числі письменники: Петро Ванченко, Василь Вражливий, Григорій Епик, Олександр Ковінко, Микола Куліш, Микола Любченко, Григорій Майфет, Андрій Панов, Валер'ян Підмогильний, Євген Плузник, Валер'ян Поліщук, Володимир Штангей та ін.), звинувачених у причетності до контрреволюційної організації, яка нібито планувала скинути радянську владу в Україні й готувала замах на Й. Сталіна

Під час слідства і на суді Левко Ковалів тримався особливо стійко, категорично відкидав усі звинувачення. У березні 1935 р. був засуджений до 10 років таборів, 26 жовтня 1937 р. розстріляний у Бамлагу за постановою особливої трійки

НКВС по Далекому Сходу. Реабілітований у серпні 1956 р.

Слід нагадати, що одним із керівників лівого крила українських соціал-революціонерів і редактором газети «Боротьба», за іменем якої й називалися «боротьбисти», був Василь Елланський, теж студент ККІ 1913-1914 рр. (детальніше див. «Василь Еллан (Блакитний)» Економіст № 1071-1072 (7-8 за 2003 р.), а серед спогадів іншого колишнього нашого студента – **Олександра Довженка**, теж активіста студентської громади, можна знайти зізнання, що активно долучився до соціал-революціонерів, бо вважав їх на той час «самими революційними».

Як би там не було за різними оцінками й переоцінками, осмисленням і переосмисленням подій історії, необхідно завжди вшанувати гідних світлої пам'яті й доброї згадки.

Людмила РІНГІС,
голова правління клубу
«Дорогами до прекрасного».

ЮВІЛЯРИ

Сріблясті лютневі світанки

Зима і весна, інь і янь двох природних начал, зустрічають нас на початку року. І борються між собою, і кохаються (недарма свята кохання є і в лютому, і у березні), і не існують поодиноці, бо надають один одному міцності, наснаги, гарту і водночас ніжності і щирості. Щиро вітаємо наших ювілярів і бажаємо всього найкращого!

Ювіляри січня:

- Антипова Віра Михайлівна**, прибиральниця господарського відділу корпусу №7;
- Городній Олександр Васильович**, доцент кафедри ІСЕ;
- Галузинський Георгій Петрович**, доцент кафедри ІСЕ;
- Дубинська Надія Данилівна**, завідувачка НКП кафедри статистики;
- Денисенко Людмила Кузьмівна**, інспектор відділу ОЗНП навчального центру;
- Дзюба Галина Михайлівна**, кастелянша гуртожитку №6 студмістечка;
- Дем'яненко Сергій Іванович**, завідувач кафедри економіки АПФ;
- Заріпова Надія Іванівна**, завідувачка господарством господарського відділу корпусу №7;
- Коваленко Іван Федорович**, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці;
- Коваль Федір Семенович**, майстер зміни котельні;
- Кудрицька Надія Іванівна**, заступник директора бібліотеки;
- Матієнко-Купріянов Володимир Іванович**, старший викладач кафедри фізичного виховання;
- Скалянчук Василь Степанович**, асистент кафедри філософії;
- Коротіч Тетяна Анатоліївна**, доцент кафедри іноземних мов МЕІМ;
- Сушицький Святослав Максимович**, робітник високої кваліфікації гуртожитку №2 студмістечка;
- Орел Ганна Артемівна**, прибиральниця господарського відділу корпусу №1;
- Рябчикова Тетяна Петрівна**, провідний економіст ФЕВ;
- Соломченко Марія Василівна**, прибиральниця господарського відділу корпусу №2;
- Крам Іван Васильович**, електромонтер СГ Енергетика
- Федченко Ольга Михайлівна**, завідувачка кабінетом Головного центру інформаційних систем;
- Чумак Іван Федорович**, охоронець служби охорони.
- Яременко Галина Марківна**, прибиральниця господарського відділу корпусу №8.

ВІТАЄМО!

Яскравий представник нової генерації вчених

Виповнилося 50 років одному з наймолодших завідувачів кафедри нашого університету, доктору економічних наук, професору Сергію Івановичу

Дем'яненку, висококваліфікованому педагогу та вченому, істинному вихованцю нашого навчального закладу.

Сергій Іванович — найбільш виразний представник нової генерації вчених аграрників-економістів. Його науковий потенціал формувався і послідовно зростає, починаючи з роботи економіста аграрного підприємства та начальника планово-економічного відділу управління сільськогосподарства Кагарлицького районного агропромислового об'єднання Київської області. Виходець із селянської родини, представник сільської інтелігенції, він у практичній діяльності достойно втілював інтереси українського села і селянина, навчаючись в аспірантурі кафедри. Успішно захистивши кандидатську дисертацію та приступивши до викладацької роботи на кафедрі, Сергій Іванович, починаючи з 1987 р. почав працювати консультантом Міжнародної організації праці (Женева, 1995 р.), головним економістом Проекту паювання сільськогосподарських земель Агенції США з міжнародного розвитку (1997-2000 рр.). Маючи чималий досвід практичної роботи та ступінь кандидата економічних наук, Сергій Іванович пройшов наукове стажування та був залучений до педагогічної діяльності в Державному університеті штату Делавер (1992 р.), Вірджинія (1994 р.), Колорадо (1995 р.), Арізона (1995 р.).

Глибоке знання реалій аграрного сек-

тора України та досвідку інших країн у царині аграрної економіки дали підставу для успішного захисту в 1997 р. у Інституті економіки Національної академії наук докторської дисертації на досить оригінальну і незвичну для того періоду тему «Формування виробничих витрат у сільському господарстві: мікро- та макроекономічні аспекти».

Після захисту докторської дисертації розпочався новий шлях зростання науково-педагогічного потенціалу Сергія Івановича. Він працює головним представником проекту «Партнер» Міністерства праці США (2001 р.), консультантом німецької консультативної групи з економічних реформ в Україні та керівником сектору аналізу аграрної політики Інституту економічних досліджень і політичних консультацій (2002-2004 рр.). Його педагогічна діяльність та наукові стажування набувають подальшого розвитку в університеті Георга-Августа м. Геттінген (ФРН, 2002-2004 рр.), Інституті аграрного розвитку Центральної та Східної Європи (ФРН, 2003-2004 рр.), Варшавському аграрному університеті (2005-2006 рр.) та Латвійському державному інституті аграрної економіки (2006 — 2007 рр.).

Як висококваліфікованого представника сучасної аграрної економічної науки Сергія Івановича залучають до робочих груп та комісій Кабінету Міністрів України й Міністерства аграрної політики України з питань розвитку аграрної економіки та політики, він член науково-методичної комісії з менеджменту та адміністрування Міністерства освіти і науки України, член Вченої ради з присудження наукових ступенів кандидата і доктора економічних наук ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана».

Основні напрямки наукових досліджень Сергія Івановича – аграрний роз-

виток і політика, аграрний менеджмент, менеджмент витрат АПК, економіка і організація фермерських господарств. Ним опубліковано понад 130 наукових робіт загальним обсягом 230 др.арк., зокрема, – 3 одноосібні й одна колективна монографія, 3 одноосібні й 3 колективні навчальні посібники, 10 брошур, 11 рекомендацій виробництву, 9 навчальних програм, понад 100 статей у наукових журналах і збірниках наукових праць, з яких 18 статей – англійською мовою. Ряд робіт опубліковано за кордоном, зокрема, в США (2 статті), ФРН (8 статей), Польщі (2 статті). Він підготував 7 кандидатів економічних наук.

Сергій Іванович став розробником і основоположником таких принципово нових дисциплін: на бакалаврському рівні — «Менеджмент агропромислових формувань», «Основи аграрного розвитку і політики», «Економіка і організація агропромислових формувань»; на магістерському рівні — «Менеджмент витрат в АПК», «Аграрний розвиток».

Сергій Іванович нагороджений Почесними грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства аграрної політики України, Української аграрної конфедерації, заслужений працівник КНЕУ.

Вітаючи Сергія Івановича з його ювілеєм, професорсько-викладацький склад, працівники і студенти кафедри економіки агропромислових формувань висловлюють йому вдячність за співпрацю і бажують міцного здоров'я, родинного благополуччя, нових звершень та творчої наснаги у благородній справі підготовки економістів-аграрників для незалежної України.

Колектив кафедри економіки агропромислових формувань.

*З 70-річчям
Кужельного
Микола
Васильовича,
завідувача
кафедри
бухгалтерського
обліку
підприємницької
діяльності!*

ЮВІЛЕЙНЕ

*І буде все! І цвіт життя і доля!
І юність, що завеснилась в гаях,*

*Все-все, в неповторимості і ново
Прилине в душу в піснесолов'ях.
До пам'яті, у ночі солов'їні,
У radoщах, та болями в жалях,
В усім, що подаровано людині
Принесеній в оселю в журавлях.*

*Ми пам'ятаєм те, що ми любимо.
Ми пам'ятаєм те, що ми йдемо.
І пам'ятаємо, як цими от, земними,
Шляхами, вже не йдем, а летимо...
Й звідкіль років набралось-взялось?
В ощердїй ниві – святоправдоно жить!
І все що є, це так, ніби здалось,
Так ніби вчора трапилось закрить...*

*Ту хвірточку... в світи свої ідучи,
Щоб цей знаменитий час в собі зустрить!*

*Сонце з Різдва на нове видноколо
Тихесенько-осяино не спішить...
Вітаємо, Кужельний наш Микола!
В цей час новоліт сонцеповно жить!
І буде все, і цвіт життя і доля!
І юність, що завеснилась в гаях,
І в цвіті літ, Кужельний наш Микола,
І весни у пісенних солов'ях!*

ВІТАЄМО!

Колектив кафедри.